III. Legislative Business—Government Bills (i) Minimum Wages Bill (cont.)

മിസ്സിസ്സ് ടി. ഫ്രാൻസിസ്സ്: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അവതാരകൻ മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ ഇപ്രകാരം ഒരു ബില്ല് കൊണ്ടുവന്നതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ബില്ല് കൊണ്ടുവന്നതു കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഒരു മന്ത്രിയാണെന്നുള്ള നിലക്കുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Before I proceed further, I want a piece of information in fixing minimum wages under section 2. I would also like to know whether the wages for a woman is equivalent to that for a man.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* It is for the committee to make recommendations and when recommendations come before Government, Government will take these recommendations into consideration and pass orders. It is I believe for persons like the Hon'ble Member to suggest that there should be equality of wages between man and woman.

മിസ്സിസ്സ് ടി. ഫ്രാൻസിസ്സ്: ഈ ബില്ലിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലവിധത്തിലും പല മാന്യന്മാരും, പ്രത്യേകിച്ച് ലേബർ നേതാവും വളരെ ഗംഭീരമായി തൊഴിലാളികളുടെ അവശതകളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ മാന്യസഹോദരി മിസ്സിസ്സ് ദാക്ഷായണി വേലായുധൻ ഈ Tillers of the soil എന്നുള്ള വശം പിടിച്ച് ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ എനിക്ക് പ്രധാനമായി ഇതിൽ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാഗത്തെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളതു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും, തൊഴിൽകായ്ത്തിൽ ഒരുപോലെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കുള്ള കൂലിയും തുല്യമായി കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാന വാദം. ഈ സംഗതിയിൽ മുതലാളിയെന്നും തൊഴിലാളിയെന്നും രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ ഉള്ളതുകൊണ്ട് മുതലാളിയായാലും തൊഴിലാളിയായാലും ഒരു തക്കം വരാനിടയുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ പ്രവർത്തിതീർപ്പ്, Turn out of work, പുരുഷന്മാരോടൊപ്പമല്ല എന്നൊരു വാദമായിരിക്കാം മുതലാളിയിൽനിന്നും വരുന്നതു. ഞാനും അതു സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതേ സമയത്തുതന്നെ അതെ പ്രവർത്തിചെയ്യുന്ന സ്ത്രീത്തൊഴിലാളിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഒട്ടും കുറവല്ല എന്നുള്ളതുംകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരേ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരായ അവരുടെ ഇരുകൂട്ടരുടേയും വിയർപ്പുതുള്ളികളും ഒന്നു തൂക്കി നോക്കണം. ഇതിനും പുറമെ വേറെ ഒരു വിഷമവും സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളുടെ കായ്ത്തിലുണ്ട്. അവർക്ക് രണ്ടുവിധത്തിലുമുള്ള ലേബറാണ്. കൂടാതെ അവരുടെ ആരോഗ്യവും മറ്റൊരു തരത്തിൽ നശിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ ഭാവിപൌരന്മാരുടെ സൃഷ്ടിയിൽ അവരുടെ സഹായം ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണ്. (ചിരി.). രാജ്യത്തിനു ജനങ്ങളും വേണം. ഇതിനു അവരില്ലാതെ സാധ്യമല്ല. ആ ലേബർ അവർക്കു സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അവർക്ക് ആരോഗ്യം തന്നെ വേണം. അവരുടെ ആരോഗ്യത്തെ പുലർത്തുവാനാവശ്യമായ പണവും വേണം. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ചുരുക്കിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ലേബർ മന്ത്രിയോടു് അവരുടെ കൂലിയിൽ ഒരു പൈപോലും കുറയ്ക്കരുതെന്നാണ്. അവർക്കു പലവിധത്തിലും ചിലവുണ്ട്. അവക്കെന്തെല്ലാം വിഷമമുണ്ടു്? അവർ പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന കാലത്തുള്ള അവരുടെ ചിലവു് വേണം. അവർ ഹോട്ടലുകളിൽ ചെന്നാൽ ശരിക്കു ഭക്ഷിച്ചു സാധനങ്ങൾക്കു് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പംതന്നെ കാശുകൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നില്ലെ? ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് വേണ്ടുന്ന കായ്ങ്ങൾക്കൊന്നും കാശു് കുറച്ചു് കൊടുത്താൽമപാര. ആയതുകൊണ്ട് അവരുടെ wages-ും പുരുന്മാക്കു് സമമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കായ്മാണു് എനിക്കു് പറയാനുള്ളതു്. പുരുഷൻ ൟ മണിക്കൂർ സമയം വേലചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്ത്രീയും അത്രയും സമയംതന്നെ വേലചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ബോണസ്സ് സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചു് പറയുകയുണ്ടായി. അതു നടപ്പാക്കിയാൽ അതുകൊണ്ടു് വല്ല ദോഷവും ഉണ്ടാവുന്നതാണൊ എന്നു് പ്രത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ബോണസ്സ് സമ്പ്രദായം മറ്റു വല്ല രാജ്യങ്ങളിലും തുടങ്ങീട്ടുണ്ടൊ എന്നു എനിക്കറിവില്ല. ഈ പറയുന്ന പ്രകാരം അൻപതുശതമാനം ലാഭംകൊടുക്കുവാൻ മുതലാളിക്കു് സാധിക്കുമോ എന്നാണു് എന്റെ ചോദ്യം. അങ്ങിനെ വന്നാൽ സകല ചിലവും കഴിച്ചു് കിട്ടുന്നതിൽ പകുതിക്കു് പകുതി വീതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാൽ കുറച്ചു് വിഷമം മുതലാളിക്കും ഉണ്ടാകയില്ലെ? നമ്മുടെ അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ ഏർപ്പാടുണ്ടൊ എന്നു നോക്കണം. ഇങ്ങിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമോ എന്നുള്ളതും നോക്കണം. വ്യവസായത്തിന്നു് എന്തൊരു ഹാനിയാണു് ഇതുകൊണ്ടുള്ളതു് എന്നും നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിലും മറ്റും ഇങ്ങിനെ നടപ്പിൽ ഉണ്ടോ എന്നും മറ്റും പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കണമെന്നുകൂടി ഞാൻ പറയുന്നു.

മുതലാളിമാരുടെ ഭാഗം പറയുകയാണെങ്കിൽ അവക്കു കിട്ടുന്ന ആദായം ഇങ്ങിനെ പകുത്തുകൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ വ്യവസായം മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അവക്കു് സാധിക്കുമോ എന്നുള്ള ഒരു സംശയവും എനിക്കില്ലാതില്ല. ഞാൻ ഒരു വ്യവസായി എന്ന നിലയിൽ അനുഭവംവെച്ചുകൊണ്ടൊന്നുമല്ല, Common sense മാത്രം കൊണ്ടു് പറയുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷമത മുതലാളിക്കുവരുമ്പോൾ മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും വളരെ അകന്നു് അവർതമ്മിൽ ഒരു സ്നേഹവുമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നുവരും. തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും വളരെ യോജിപ്പോടുകൂടി അച്ഛനും മക്കളുമെന്നപോലെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി പെരുമാറിയാൽ മാത്രമേ വ്യവസായം പുഷ്ടിപ്പെടുകയുള്ളു. ഈ വ്യവസായങ്ങളൊക്കെ സക്കാരിൽനിന്നുതന്നെ നടത്താമെന്നു വെച്ചാൽതന്നെയും സക്കാരിനു് ഈ ആദായം വീതിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമാണൊ? ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കണം. എല്ലാവരുംകൂടി യോജിച്ചു് അവരുടെ കായ്ക്കുമ്പോം നടത്തണം. ഇരുകൂട്ടക്കും സുഖമായി ജീവിക്കുകയും വേണം. കാലക്രമംകൊണ്ടു് ഇന്നത്തെ തൊഴിലാളികളെ ഓരോ ചെറിയ മുതലാളിമാരാക്കണം. ഇതിനു് തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും ഗവണ്മെണ്ടും ഒന്നുപോലെ മനസ്സിരുത്തണം. എന്നാലെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഇൻഡസ്ട്രിസു് വളർക്കുകയുള്ളു. Indestries ന്റെ കായ്ത്തിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തു് വളർന്ന മന്നമില്ല. എന്നാൽ അയൽ രാജ്യത്തു് ഇൻഡസ്ട്രിസു് വളർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തും വ്യവസായങ്ങൾ വളർപ്പിക്കണം. അതിനുള്ള ഒരുർപ്പാടാണുണ്ടാക്കേണ്ടതു്. ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

* **Mr. K. Balakrishna Menon** *(Cheruthuruthi)*: Sir, the problem of labour is rather a complicated problem and my humble view is that you cannot successfully deal with the problem if you propose to treat it as an isolated issue. I should say they are inseparably connected with the industrial and agrarian problems of the State. That brings me to ask a question to Government as to whether the Government have any idea or policy in regard to industrial and agrarian problems of the State. Are you in a position to find out a solution for these problems, have you got any ready-made idea. If you are not going to solve these problems successfully, my apprehension is that you are not likely to have any sort of success by this sort of peace-meal legislation. If the idea of the Government is to stick up to the idea of paying bonus of 50 per cent of the net-profits to the labourer it is an achievement by the Government. It certainly marks a mile-stone. But if the idea of the Government is that they are looking to some industrial progress by means of this legislation they are going to be mistaken before long. Because Sir, wherever a place has been given for private enterprise, you find invariably as concomitent, as a logical result of it, strike picketing and unrest in the industrial and labour world. Take any country for that matter Except Russia, in England, America or any other country in the world where private enterprise has been given a free place, it is not possible to control the labourers, strike is a logical corollary. In fact, we find in Russia that this has been tabooed completely with the result that there is no strike whatsoever. There is no conflict between the employer and the employee. To a student of political history, it is a very big experiment that is being performed in Russia and certainly we have to go to that. I would suggest to Government to make a study of it. Iam not thereby going to say that you should copy all those things. We can take what is best from out of it. But do not what is good there, but also what we consider to be good for this country and evolve a new system. I may also bring to the notice of Government that a good lot has been done there for the labourer by introduction the co-operative marketting system. I request the Government to bestow some attention upon that.

You propose to give 50 per cent of the net profit, as a bonus. I wonder how you are going to work it out in regard to agricultural labour. Are we to understand that from out of the net-produce obtained from the farmer, you propose to give 50 per cent to the worker to the agricultural labourer who is a mobile and floating labourer. If you are going to touch upon i. you will have to face serious repurcussions. In regard to the econmic distribution and unequa.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

distribution of property, in regard to various tenures and the subsequent difficulties out of these, the condition of the actual tillers of the soil, all these have necessarily to be changed. How are you going to change that? I would therefore put to Government that before you launch upon any sort of legislation, have a clear idea of the problems, evolve a solution and then realise that idea. This at best at best is only a catch-word. Sir, these are the problems that confront me and I request the Government may be pleased to bestow some attention upon these problems before legislations of this type are enacted. Sir, I think I have done.

* **Mr. Thattil Kochuvaried** *(Planters):* Mr. President, Sir, the Act, in view of the present agitation throughout the State, is likely to meet with no opposition in this Council; but the legislation should neither ruin the existing industries nor prove a bar for any fresh institution to come.

At present there are very few industries in the State and the rules should be so framed as to be attractive to outsiders also and well-known maxim that "no industry" would virtually mean "no labour" has always to be brone in mine. The draft bill would appear encouraging to a superficial observer; but a calm and careful consideration would show that it will, in the long run, drive the axe to the very root of all industrial activities.

Similar acts do not exist either in Travancore or in British India; but that the Imperial Government is contemplating legislation on this particular subject is in the air. We need only copy it in to-to or accept it with such modifications and as are suitable to us. This enactment is evidently hasty and consequently unwelcome at this stage as it should be consistent and uniform with those in the neighbouring territories.

Section 5 of the draft Bill aims at the distribution of a bonus of 50 per cent on the net profits of the employer and 6 per cent dividend (interest) on the capital investment. This is sure to ruin many a family of pensioners and widows who chiefly live upon the dividend on shares they have managed to purchase by paying for above the part, in various concerns. A reasonable reserve towards sinking fund and other purposes has to be set aside for Rubber and similar plantations and concerned industries. Section 14 provides for Penalities on employers but the employees are at large. Provisions has to be made to restrict their activities, if they happen to be perverted.

The enactment has therefore to wait.

Mr. Chowwara Parameswaran Sir, I propose to speak in English though I am not accustomed to speak in that language. It is an iorny of fate that my country and my people get at the top of administration, persons who cannot understand our Language and therefore, our ambitions and aspirations, correctly. The sad result of it is that even this Bill which seeks to benefit thousands of labourers is couched in a language, a letter of which not one labourer in the State understands. Government may rest satisfied that the Bill has been published in the Gazette according to rules, but what is the use of such publication when those who are affectedby the Bill are not able to read or understand the same. I would like to suggest to the Government that at least in future such bills may be published in Malayalam before they come before this house for consideration.

I am glad Sir, that the Government has been able to make a good start in the way of progressive Labour Legislation. How I wish I could call it a bold start, atleast as bold as the manner in which the Hon'ble Minister so ably presented the Bill yesterday. But I am sorry I could not call it a bold start, it is not up to that standard and it does not fully respond to the cry of the times. I am not accusing the Ministry of cowardice, far from it. I know under what difficulties they are working, against what odds they have to fight. Sir, our ministers have to fight against an old rotten, tottering system which, unfortunately even now weilds influence and authority. They have to fight against vested interests, everywhere and in all quarters, quarters which even this August House could not question. I find organisations springing up here and there in the State with the object of rediculing and lovering the prestige and authority of the ministry. That petition, Sir, of a Chittoor Mahajan Sabhite and the ill-advised order of magistrate of that place, are not mere isolated incidents. The reducing of iron-strong lathis into splinters, on the devoted heads of our selfless public workers on February 1st at Viyyoor is also not an isolated incident. The funny occupation of the "Manikantan Althara", overnight, by a curious looking animal-headed, human-bodied grantie God is not an isolated incident. I want

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to submit to this house that all these incidents which are linked with each other, are the resul of a huge conspiracy of vested interests, the result of an unholy alliance of the powers that be to lower the prestige and authority of the present ministry. Sir, we know that these are but the hysterical convulsions of a wretched, dying system and therefore, only a passing phase in our political and social evolution. I am sorry that yet, a few of our sincere and enthusiastic youngsters become, unwittingly though, tools in the hands of those who play this nefarious game. Sir, I do not want to dilate upon this. I wanted only to show that it is because of all these ugly environments that this ministry has not been able to introduce in this Council a more progressive bill, a bill that would have satisfied the needs of the times to a greater extent. I cannot therefore, find fault with the ministry for toning down this bill a little to accommodate the views of the capitalists and the powers that be. On the contrary, I am thankful that they have brought before this house a bill which is a really good beginning and which can be improved upon without great difficulties. I heartily congratulate the Hon'ble Minister for Labour for that.

The Minimum Wages Act, so far as I know, is in the statute book of Travancore only and there to the best of my knowledge the Act finds a cosy comfortable sleeping place in the statute book, that is all.

Sir, this Bill is unique in one respect, in that it contains a provision for fixing the quantom of bonus that is to be paid to the workmen. I have heard from some corners in this house that this provision is a local addition and, in the language of my esteemed friend, Mr. K. P. Rao, a "misfit". Bonus is not a new addition. Bonus has been recognised, all over the world, as a lawful claim and right of the workmen. In Cochin State as far back as in 1113 in the Payment of Wages Act, "wages" has been defined to include bonus also. This house had passed that Act. The Capitalists and the Landlords have given their consent to it. And it has been in our statute book for the last 9 years.

Sir, I will read a portion from that Act, 4 of 1113.

"Wages means all remuneration capable of being expressed in terms of money, which would, if the terms of the contract of employment, express or implied, were fulfilled, be payable, whether conditionally upon the regular attendance, good work or conduct or other behaviour of the person employed, or otherwise to a person employed in respect of his employment or of work done in such employment, and includes any bonus or other additional remuneration of the nature aforesaid which would be so payable and any sum payable to such person by reason of the termination of his employment". So it is clear that bonus is neither a new addition nor a misfit. I wonder why now so much hue and cry is raised against the provision in this Bill to the fixing of the maximum bonus. Sir, this bill is mistakenly called the Minimum wages Bill. Here this bill wants to fix the maximum bonus and not the minimum bonus. This bill lays down that the maximum bonus shall not exceed 5% of the net profits, computed after deducting 6% or a higher rate of interest that the Government may deem fit to fix, on the capital investment. Sir, the civil courts of Cochin will not allow interest higher than 6% as that is the Law of the State. Still in the Bill it is provided that the Government can allow more than 6% interest, and that to any extent, to the capitalist! A real case of the Government themselves breaking the Law. As I mentioned before, it is the maximum bonus that is sought to be fixed in this bill. I strongly protest against this provision. We do not want to put any limit to the bonus that can be claimed by the workmen. Leave it entirely to them. They will be able to realise much more than what is provided for in this Bill. Therefore, I should insist that that provision should be altered in a way to fix the minimum bonus. Please do not try to fix the maximum and thus call a halt to the rapid and steady transformation of society through our Labour Movements. I would like to take up some other clauses also, which require redical changes. But before that I want to point out that Net Profits have not been defined. Is it after paying the Income-tax or before? And is it after making allowances of depreciation fund, sinking fund, etc., that net profits are calculated? Nothing of that sort is defined in the Bill. I humbly submit that in a legislation of this sort what ever should be there, should definitely be there. My friend Mr. K. P. Rao says, that "capital" has not been defined. That also should be defined. We can discuss all these things in the Select Committee, and I am glad that the Government are going to refer it to a Select Committee, I want only to say that there are certain clauses in the Bill which require [modifications? I want just to show that in many places the Bill is inclined to help the Capitalist. When I discussed the matter with Mr. Rao the other day he finally admitted that in some places the Bill is more beneficial to the Capitalist than the Labourer.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In the first place in Section 3 (*b*) it is said that:

"revise, at such intervals as it may think fit but in no case exceeding five years, the minimum wages so fixed:

Provided that Government shall not be required to fix minimum wages in respect of any scheduled employment where there are in the whole State less than one thousand workmen engaged in such employment".

I wonder why the limit of 1000 workmen is fixed. With reference to item No. 8 in the Schedule, employment in Electrical work, I submit there are not 1000 workmen now in all the electrical concerns in the State together. There is the Mineral Oil Factory workers, Burmah Shell Co., Standard Vacuum Oil Co., and I don't think that Government will say that they should not be included in the Schedule I of the Bill. There are only about 600 mineral Oil workers in the State. I want that provision to be deleted from the Bill.

Regarding the procedure for fixing the minimum wages it is provided in the Bill that a Committee shall be appointed by the Government consisting of equal number of persons representing employers and workmen and presided over by a chairman who does not represent either party, to advice them in this behalf, or by notification in the Cochin Government Gazette. Government may publish their proposals for the information of persons likely to be affected thereby and specify a date, not less than two months from the date of the notification, on which the proposals will be taken into consideration.

After considering the advice of the Committee appointed, or representations made by the parties concerned Government shall by notification in the Cochin Government Gazette fix the minimum wages in respect of each scheduled employment and unless such notification otherwise provides, it shall come into force on the expiry of three months from the date.

Sir, the two parties are sitting together and a third man is presiding to advice the Government or the Government publish their proposals, they get representations from both parties, and take a decision which is published in the Government Gazette. An even then, three more months are necessary to enforce that result. Why these three months are provided there to bring into force the decisions of the Government. It is not to help tha capitalists? Then there is another provision namely "Government may, in the manner hereinafter provided fix in respect of the scheduled employment the maximum bonus and specify the workmen such bonus is payable. Why does the Covernment rhink that there are workmen to whom bonus may not be paid. That provision has also to be deleted. In highly industrial countries like England and America, I think a 2½ per cent return of the share-capital is considered to be decent and fair. In India it is not so. I concede shares are being sold in the sharemarket at a very high price because of the huge profits some concerns are making, and our capitalists will naturally wish that they continue same or higher returns. Sir, the workers dont grudge that; they only plead that it may not be at the risk of the poor starving labourer.

Section 10 Sir, is about overtime wages. That Section I can't understand properly Perhaps it is due to my insufficient knowledge in English. Section 10 is as follows.

"Overtime, For every hour or part of an hour in excess of eight hours during which a workman whose minimum wages are fixed under this Act by the day or longer wage-period, works in any day, the employer shall pay him, in addition to his minimum wages so fixed a sum not less than one-eighth of his daily rate.

In this Section "daily rate" means the minimum wages fixed under this Act divided by the number of days in the wage-period".

Sir, the Government have issued orders that overtime wages shall be double the normal wages and I doubt very much if this provision will take in that order or if this provision will come up to double normal wages for overtime.

When the minimum wages have been fixed and the management refuses to pay that minimum wage there is provision for us to get redress through a Statutory Board appointed by the Government. But it is further provided that every such application should be presented within 6 months from the date on which the minimum wages become payable. Sir, a management may be paying for one year continuously and then refuse to pay the minimum wages. If the provision means that the application should be made within 6 months from the date of enactment of the Bill, that may not be very helpful to the labourer. I do not want to go into the details at this stage. Sir, the Bill is to be considered in a Select Committee. I don't want

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

therefore now to take the time of the House in discussing the whole Bill by item by item. I want to impress upon the House why a Minimum Wages Bill afterall, is necessary. The very fact that my friend Mr. K. P. Rao has welcomed the Introduction of this Bill will convince this House how necessary it is that such a bill should be introduced in this country. Sir, it is said, that after the war labour unrest and strikes are very general. I want to ask to this House to enlighten me as to the provision made in law here or elsewhere for labourers to get redress for their grievences. There is no industrial Court there is no statutory body of any sort before whom a labourer can go and make a complaint to get redress for his grievances. The only way for workmen to get redress for their greivances is to persuade the management if possible, or to give a strike notice and then to launch a strike. Government cannot and do not, under the existing provisions interfere in the strike unles it causes a break in the essential services of the country. Hence the Labourer could not approach the Government and ask for redress. The only method now left with the labourer is to declare a strike. That is why strikes are so general.

There is also another and a very important reason for the increase in Strikes, etc. after the war. War time was indeed very very difficult and full of hardships. So one will be thinking that after the termination of hostilities things are improving and necessity for strikes, etc. are decreasing. But is that the fact? After the war, difficulties and hardships are very much on the increase. Prices are still soaring higher and higher. Sir, during war time, every Industrial concern was working to the Maximum capacity. Labourers were getting overtime to a very great extent. More often they used to get 200% more of their salaries as overtime wages. Also Sir, substantial amounts were regularly coming every month from Assam, Ceylon and other centres where other members of the family were engaged in War Service. Now what is the situation? No overtime work, no remittance from anywhere, all those who were sending money have returned and are unemployed and they too have to be fed. As I said, prices and soaring higher and higher. To what a pitiable situation has the labourer been thrown. What can he do? He finds himself at his wits end. He turns to his manager, demands higher wages enhanced dearness allowance, greater quantom of Bonus, in short more money under whatever pretext. The managements, do respond to some extent. After the war wages have been in some places increased. Dearness allowance incrased, but not enough to ease the situation to any extent. The worker is still at his wits end. He finds he and his family have to starve even after a days hard labour. He naturally thinks he would better not work at all under the circumstances. Law steps in, Sir, and calls this a "Strike". Vested interests cry out "Revolution", unsophisticated minds ball out in horror "Communism!". But after all it is hunger and want and suffering showing themselves out. Sir, now is the time for capitalists and Governments to put their heads together and evolve a plan to give relief to and protect the labourer if the country is to survive this crisis.

Probably a section of the public think that the labour movements are the nuisance to them that national wealth has been wasted and production lowered. But what can the poor labour do and after all whatever may be the logic of it I want to impress upon this House that facts are sharper than logic. When hunger stares the poor worker in his face, when his wife and little children are starving, when he is getting at the most Re. 1 where the cost of living is so high, what argument, I ask will prevail upon the labourer to desuade him from fighting for his existence. What is the increase in the cost of living? Recently in the award given by a conciliation Board in our state it is conceded that the cost of living has increased from 500 to 600 per cent. And Sir, what is the comparison between the cost of living and the increase in wages a labourer is getting, when he gets only 8 annas as wages and 12 annas as dearness allowance. That is his gross income, How on earth can we imagine, Sir, that he can maintain his family with that Rs. 1—4—0 in Ernakulam where the cost of living is much more than in Bombay. Remember he does not get anything on Sundays because Sunday is a holiday. He gets, at the most, 26 days' wages in a month at the rate of Rs. 1—4—0. The most generously managed concern here is the Tatas, where a labourer gets only Rs. 1—4—0 a day whereas a casual labourer in the villages to-day gets Rs. 2—8—0 and more. At Ernakulam where the cost of living is so high, in a reputed firm like the Tatas, the Premier Industrial concern of South India and the Tata concerns are the pride of India—a labourer gets only Rs. 1—4—0 a day.

Mr. K. P. Rao *(Nominated)*: Sir, besides the 12 annas that is being given now as dearness allowance, each labourer gets about 3½ annas more as rations are being supplied by the company at a lower rate.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Chowwara Parameswaran *(Nominated):* I am thankful for the correction. I was going to deal with the welfare schemes of the Tatas also. I am not ungrateful for the various welfare works that Tatas are doing. They have installed radio receiving sets, and broadcast music also, to give some entertainment for the labourers; and have made arrangements for games, and even for flush baths, library and free tiskets to cinemas, I think, twice a month. All these cost much. I am very thankful to them for doing such welfare work to the labourers. But at the same time I want to submit that there are workers working in the Local Tata Oil Mills, who have to walk a distance of 5, 6, or even 8 miles every day. They have to start very early in the morning to reach the company in time and when their work is finished by about 4-30 they have to run up and reach their home before it is too late. The very progressive welfare works can do nothing for them. I am not accusing the management for what they have already done but the poor worker of the country situated as he is is not able to enjoy even the very generous, munificient, efficient welfare work by the Tatas. And I want to submit that when the Tatas pay a minimum wage of 8 annas the neighbouring European and American managed concerns, the Burmah-Shell and the S. V. O. C., pay a minimum wage of 11 annas and supply rations at lower rates too! That is by the way.

Well, it has been a common complaint from almost all industrial concerns that the workers deliberately slow down production. Some managers have complained to me about this. I submitted to them and I want to submit to this House that during the last four or five years the stamina of the common man has gone down to such an extent that he cannot turn out half the work that he was able to do before four or five years. You know the condttion of the country; you know the food position and the quantom of ration a labourer ordinarily gets. It was said that the Government wanted to allow some extra ration to the labourer but because the food situation went down, that benefit could not be given. He does not complain, because I tell you that there is no man who loves the country as much as the labourer, who builds, and who is the rockbottom foundation of the nation. There is nobody who loves the country as much as the workman because he alone is the real soil of the country and he alone has to fight with the soil for his livelihood. And therefore he loves to build up the nation and he wants to see a free, independent and prosperous India. Therefore he is suffering. But that burning patriotism alone will not sustain him long. Some material is wanted to build up his body and keep up his stamina. I will just read what is the cheapest and the lowest diet that a labourer needs. I will read it from a book approved by the Public Health Commissioner with the Government of India Lt. Col. C. A. BOZMAN, O.B.E., I.M.S., and dated the 5th February 1946 so that the authenticity of the publication cannot be questioned. I will read only the portion relating to the Industrial labourer doing moderate work.—

Wheat Flour	..	12 Ozs.
Rice	..	4 ,,
Pulses	..	2 ,,
Puffed Rice, Roasted gram, Sprouted gram	..	4 ,,
Leafy vegetables	..	3 ,,
Other vegetables	..	6 ,,
Vegetable oil	..	1 ,,
Fruit and condiments	..	2 to 4 Ozs.
Milk	..	8 ,,
Meat or fish	..	4 ,,
Gur	..	2 ,,
Condiments	..	1 ,,

This is the minimum diet for a labourer of moderate manual work prescribed by the Public Health Commissioner with the Government of India and I ask you how many of the labourers in Cochin get even half of this. How many of them have seen milk once in a week at least? Of course there may be some of them who visit restuarants and tea shops. What milk they will get from there you can imagine? Mutton costing only 3 or 4 annas per lb., before the War is now costing Rs. 1—2—0 and how can a labourer getting Rs.1—4—0 expect to purchase mutton and fish. Even a little sardine now costs 2 annas. But before the war he could have got 100 sardines for one anna. How can a poor labourer live and keep up his stamina to turn out such work as he was turning out 4 or 5 years back when he does not get even enough food? It is the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

natural reaction of lack of nourishment and proper diet. It is a sin to charge the labourer that he is deliberately s'owing down production when he is not able to by the minimum requirements in food. I am considered to be in a better position financially than average labourer. I do not generally take ghee because I can't afford it. Therefore, what I want to submit before this House is that, if you want to increase the production, if you want the labourer to increase his output, if you want the national wealth to go up, if you want industries to progress and if you want the nation to grow and develop, the first and the foremost thing is to create conditions in which workmen can live healthily and maintain his family also healthily. There is no use of asking him to increase production when he himself is starving, when his wife and children are crying for food. So the minimum wages of a man should be calculated on a basis that would be adequate to sustain himself and his wife and children and to provide something for the future. The minimum should be that. If only you create such conditions the labourer will be able to increase the production, to increase the national weaith whereby the nation will be richer and more prosperous It will be beneficial to the capitalist also. Because only from a healthy labourer, from a willing labourer, can be expected higher production. The high rates in wages can be compensated by the additional profits accruing from the higher production. Apart from that if there is a statutory provision regarding minimum wages industrialists can correctly calculate beforehand an estimate as to the expenses or the cost of labour, the cost of production and the profit that may be able to make. He can calculate accurately the cost of labour. But at present there is no such basis. In Ernakulam one man is getting 6 annas another gets 7 annas the Burmah Shell and the Standard Vacuum Co., pay 11 annas while the Tatas pay 8 annas as basic wages. That is the present state of affairs and you do not know definitely how much labour will be costing in a particular undertaking. In the long run atleast, an intelligent capitalist will admit, that a statutory provision to fix minimum wages will be good in their own interest. That will avoid strikes and labour unrest to some extent. Strikes and Labour unrest are more often based on the question of wages and remuneration. I do not say it is a panacea for all labour unrests. It will only remove one of the main causes of Labour troubles. My friend, Mr. K. P. Rao, the other day told me that when the minimum wages are fixed, maximum wages should also be fixed for a period of five years. Well, I tried to convince him that it is impossible for the Government to fix the maximum wages, because one cannot compel a man to work for an amount which may not satisfy his elementary needs and by merely fixing the maximum wages also no additional benefit is drived. To all purposes it will only be a dead letter.

I heard from this House yesterday I think it is from the Hon'ble Member of Commerce and Industries that no useful purposes will be served by this Bill as far as labourers are concerned and that it is being introduced only as an election stunt. I beg to assure the Hon'ble Member that Labour is sufficiently intelligent to see what is good for them and that they cannot so easily be deceived. It is said in the Bible "that man should eat at the sweat of his brow" and "A camel may pass through the eye of a needle but not a rich man through the gates of Heaven". And I ask my honourable friend to remember this divine advice before begging to shed crocodile tears for the labourers. Or otherwise I would like to remind him of the advise he gave to the labourers yesterday and to warn him that "he dieth by the sword who wieldth the sword". His clinging to his wealth and riches will kill his soul even.

I want to tell him that the common man is intelligent to know who is his friend and to realise that capitalism is not going to live long. Government have announced their intention to introduce Adult Franchise, and my friend even if he spends lakhs and lakhs of rupees will not get returned in future, because the common man knows who is working for him, what will be of benefit to him and he knows something more, to sacrifice himself and to appreciate others sacrifying themselves, for the common good.

Sir, a bogey has been raised in this House that such kind of Legislation will scare away foreign Capital. I agree with my esteemed friend Mr. Rao when he says that indigenous Capital is shy. Sir, it is because of this reason that Labour has been agitating to get big schemes of industrialisation included in the Post-war reconstruction scheme of the Government. It is the Labour, Sir, that has been raising the slogan of industrialisation. They also realise, more than anybody else, that foreign capital should be attracted if we want to industrialise the State to a substantial extent. Labour therefore, will not stand in the way of Government, Sir, in their attempt to attract foreign capital. But I want to submit before this House that Capital can be attracted to this State if only we have industrial peace and harmony, only if the capitalist finds that here we have legislations defining clearly the relation between capital and labour. No capitalist

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

will like to invest his capital in something and from the next moment onwards begin to be worried by trade disputes, strikes and adjudications. He knows, Sir, that much of such worries can be avoided and he can attend to his business with peace of mind if there are adequate legislations and I submit that the Bill before the House is an attempt in the right direction and therefore will only tend to attract foregin Capital.

Mr. President. Has the Hon'ble Member nearly finished his speech?

Mr. Chowara Parameswaran. One minute more, Sir.

I therefore, want to tell this House, that though this Bill is not as progressive as labour would like it to be, labour is thankful and would like to support the Bill in the hope that necessary changes can be effected in the Select Cammittee so that the Bill may be beneficial both to the Labourer and country at large. I thank the Government for introducing such a Bill. I am also thankful to all those Hon'ble Members who have supported this Bill. My esteemed friend Mr. Thomakutty alone opposes the Bill. Mr. K. P. Rao did not oppose the Bill but only suggested that same changes should be effected. I thank the Government once more in bringing this Bill and I think that they will give sufficient opportunities to make representations for both labour and capital to effect suitable changes in the Select Committee. Sir, I have done. Once again I thank you all.

The House rose for lunch at 1-30 p.m. and reassembled at Half past two of the Clock with Mr. P. Sankara Menon, Panel Chairman, in the Chair.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamagalm):* Mr. President Sir, I welcome the Bill. Why I welcome the Bill I need not say hene, because I agree with all these who spoke in favour of the Bill but I fear schedule II is an encumbrance. I do not know that the schedule is going to be worked. Suppose I have invested Rs. 20,000 on land from which I get 600 paras of paddy or Rs. 900 by way of interets. As per the provisions of the Bill, 6% interest on the capital investment is assured. I don't know from whom I could realise the balance of interest. Is it from the verumpattomdar?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Not from the Verumpattomdar but from the Labourer.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamaegalam):* You are not a champion of labourers. My only objection is to schedule II being there. I have nothing more to say.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഇതു രാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികമായും സാമുദായികമായുമുള്ള വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: വിപ്ലവമെന്നു വെച്ചാൽ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അറിയുകയില്ലെ?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: പച്ച മരുന്നും പറി മരുന്നും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത ആളുകൾക്ക ഒന്നും അറിയുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ചില വ്യവസായികൾ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു ബോണസ് കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതായതു് തൊഴിലാളികൾക്ക കൂടുതൽ കൂലി കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ടിന്നും സംഭാവന കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മുതലാളിയായി പെരുമാറുന്ന ചില വ്യവസായശാലകളുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതാണു മുതലാളിയായി പെരുമാറുന്നതു്, ഏതാണു മുതലാളിയില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതു് എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യമുട്ടകൾ എന്നൊരു തരം വ്യവസായികളുണ്ട്. പിടിക്കാനിട കൊടുക്കാതെ ഒളിച്ചുമാറി തൊഴിലാളികളുടെ രക്തം ഊറ്റിക്കുടിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരുതരം മനുഷ്യമുട്ടകളുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യമുട്ടകൾ തൊഴിലാളികളുടെ പേരിൽ മുതലക്കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നതു കണ്ടാൽ തോന്നിപ്പോകും അവർ വാസ്തവത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരാണെന്നു്. ഇങ്ങിനെ തൊഴിലാളികളെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു അവരെ ആകർഷിച്ചു, അവരെ വെറും ചട്ടുകങ്ങളായി നിറുത്തി രാജ്യത്തിൽ കലാപങ്ങളുണ്ടാക്കി അധികാരം പിടിച്ചു പറ്റാനുള്ള ഒരു തരക്കാരാണു ഈ മനുഷ്യമുട്ടകൾ. ഈ മനുഷ്യമുട്ടകൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കലാപമുണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾക്ക ജീവിക്കാ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നുള്ള സൌകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതും ഗവണ്മെണ്ടിന്റേതുമായ ചുമതലയാണ്. എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യമൃഗങ്ങൾ അവരുടെ അധികാരത്തിന്നു വേണ്ടി മാത്രം വ്യവസായം നടത്തിവരുന്നതായി കാണുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായങ്ങളും തകർക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വ്യവസായങ്ങളും മുച്ചൂടവരുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനെ ചവിട്ടി മെടിക്കാനാണു ഇക്കൂട്ടർ ശ്രമിക്കുന്നതു്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വ്യവസായം വളരെ കഴിഞ്ഞു. അവിടെ എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളും അങ്ങേയറ്റംവരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ രാജ്യങ്ങളും വ്യവസായങ്ങളും മുച്ചൂടും തുടങ്ങീട്ടുള്ള കൊച്ചിയും സമമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണവെച്ചുകൊണ്ടു് ഈ നാട്ടിൽ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനൊക്കെ ഒരു പരിഹാരമെന്ന നിലയിലാണു ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഒരു നിശ്ചിതക്കൂലി തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈവക കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാം. പക്ഷെ അതിലും ഒരു സംശയമുണ്ടു്. പുര വിഴുങ്ങാൻ വരുന്ന ചെകുത്താനെ വാതിൽ അടച്ചിട്ടാൽ തടുക്കാൻ കഴിയുമോ? നാഴ്ക്കൂലി മുക്കാൽ ചോദിക്കുന്ന മാതിരി ആദ്യം "തമ്പുരാനെ ചുണ്ണാമ്പു തരാമോ" എന്നു ചോദിക്കും. അതു കൊടുത്താൽ "ഇത്തിരിവെറ്റിലകൂടി" അതു കഴിഞ്ഞു പുകയില ഇങ്ങിനെ മുക്കാനും വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുക്കണം. അതുപോലെ എല്ലാം കൊടുത്താലും വിപ്ലവമുണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കു തൃപ്തിയുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ ബിൽ അതിനു പരിഹാരമാകുമോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. പിന്നെ കൂലി നിർണ്ണയിക്കൽ, ബോണസ് നിർണ്ണയിക്കൽ, ഈ രണ്ടു കാര്യവും ഇവിടെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കൃഷിക്കാർക്കു ബോണസ്സ് കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. അതായതു കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കു കുറെ നെല്ലു കൊടുക്കും. "വല്ലി" എന്നാണു അതിനു പറയുക. ബോണസ് എന്ന പേർ പറയുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ. അവർ ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ ഒരു തോതുവെച്ചു അവർക്കു പഴയ കാലം മുതല്ക്കേ. ഇങ്ങിനെ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു കൃഷിത്തൊഴിലാളികൾക്കു നല്ല കൂലി കിട്ടുന്നുണ്ടു്. പഴയകാലത്തെ മാതിരി രണ്ടിടങ്ങഴി നെല്ലു കൊടുത്താൽ ഇന്നു ആളുകളെ കിട്ടുകയില്ല. ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ രണ്ടരയും മൂന്നും രൂപ കൂലി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. എതായാലും കൃഷിക്കാരേയും ഈ ബില്ലിൽ പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ടു്. കൃഷിക്കാർക്കിടയിൽ—കൃഷി ചെയ്യുന്നവരും കൃഷി ചെയ്യിക്കുന്നവരും തമ്മിൽ—ഒരു സൌഹാർദ്ദമുണ്ടു്. അതില്ലാതെയാകാതിരിക്കുവാൻ നോക്കേണ്ടതാണു്. ൫ അണ കൂലിയാണു പണ്ടു കൊടുത്തിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്നു ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടും രണ്ടരയും രൂപ കൂലി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ചെവ്വര പരമേശ്വരൻ പറഞ്ഞു ഇന്നു ൪ ൦ ൦ം, ൩ ൦ ൦ം ശതമാനം ജീവിതച്ചിലവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്. അതു ശരിയാണു്. പോരെങ്കിലേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അതുപോലെ കൂലിയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുമ്പു നാലണ കൂലിയുണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾക്കു ഇന്നു രണ്ടുംരണ്ടരയും രൂപ കൂലിയുണ്ടെന്നു എല്ലാപേർക്കുമറിയാം. പക്ഷെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകരും കർഷകത്തൊഴിലാളികളുമുണ്ടു്. അവർക്കൊക്കെ ഈ ബിൽ രക്ഷയാണു്. അതോടുകൂടിത്തന്നെ കൊണ്ടുവരേണ്ട വേറെ നമ്മുടെ ചില നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുമുണ്ടു്.

അതായതു നാട്ടിൽ ഭാവിപൌരന്മാരാകാനുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ മുഴുവൻ വഴി പിഴപ്പിച്ചു നാട്ടിൽ കലാപങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തരം ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കും, ഒരു തരം മനുഷ്യകീടങ്ങളുണ്ടു്. അവർ നാട്ടിൽ അസമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനു, സമാധാനപരിപാലനത്തിൽ വിഘ്നമുണ്ടാക്കുന്നതിനു അപകടങ്ങളിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥികളെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിയുന്നതുവരെ മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതെയിരിക്കുന്നതിനു, അവരെ രാജ്യത്തിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ നടപടികൾ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണു്.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan *(Oorakam)*: Is it relevant to the subject matter, Sir?

Mr. Panel Chairman: The Hon'ble Member will confine his speech to the subject.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഈ കാര്യവും തൊഴിലാളികളുടെ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽപെടുന്ന ഒന്നാണു്. എന്തെന്നാൽ തൊഴിലാളികളുടെ ഫാക്ടറിയിലെ അധികാരങ്ങളേയും താല്പര്യങ്ങളേയും പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സമരങ്ങളുടെ പേരിലാണു് വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കളഞ്ഞു പുറത്തുവരുന്നതു്. തൊഴിലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നായി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠിത്തം മുടക്കരുതു്. അവർ ഭാവി പൌരന്മാരാണു്. രാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ജ്യം ഏറെറടുത്തു ഭരണം നടത്തേണ്ടവരാണു്. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കോട്ടംവരാത്തതരത്തിൽ അതിനാവശ്യമായ വകുപ്പുകൾകൂടി ഈ ബില്ലിൽ വേണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അടുത്തയവസരത്തിൽ നമ്മൾക്കു നേരിടേണ്ടിവരാവുന്ന ആപത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പല മുന്നറിവുകളും കണ്ടതുകൊണ്ടാണു് ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞതു്.

നമ്മുടെ രാജ്യം വ്യവസായത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കമാണെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. വ്യവസായികളെ പിന്തിരിപ്പിക്കാനുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഈ ബില്ലിലുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ പണം ചിലവിട്ടു വ്യവസായം തുടങ്ങുന്നതിനു അവക്കാകർഷണീയമായ വിധത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും ചില പരിരക്ഷകൾ ഈ ബില്ലിൽ വേണം. എന്നാൽ ഇവിടെ കാണുന്നതു് വ്യവസായികൾ മുന്നോട്ടു വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ അതിൽനിന്നു തടയുന്നതരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടാണു്. ഇന്നു് തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ അങ്ങിനെ ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അവയെ ഇങ്ങോട്ടാകർഷിക്കത്തക്ക ചില വകുപ്പുകൾകൂടി ഇതിൽ പെടുത്തിയാലെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വ്യവസായങ്ങൾ വളരുകയുള്ളൂ. ഇവിടത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. തൊഴിലാളികൾക്കു ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി വ്യവസായശാലകളിൽനിന്നു കിട്ടണം. അതിനു പര്യാപ്തമായ വിധത്തിലായിരിക്കണം ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്. ഈ ബിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽപോരാ. അതിനാൽ ഇതു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു അയയ്ക്കണം. രൂപ പലിശക്കു കൊടുത്താൽ നൂ ശതമാനം പലിശയുണ്ടു്. കേസുകൊടുത്താൽ അതിൽ കൂടുതൽ കിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ രൂപ കടം കൊടുക്കുന്നവർ ഒരു വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂടുതൽ പലിശ കിട്ടിയാലെ പണം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ നിയമപ്രകാരം കൂടുതൽ പലിശ വാങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ കണക്കാക്കുന്ന പലിശ അവർ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ കൈവശംവെച്ചു അതു കുറവുള്ള സംഖ്യ മാത്രമെ കടം മേടിക്കുന്ന ആൾക്കു കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. അതായതു് അവക്കു ൧൫ ശതമാനം പലിശയെങ്കിലും കിട്ടണം. അതിനാൽ മുതലാളിക്കു ൧൫ ശതമാനം പലിശയെങ്കിലും കിട്ടത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം ഈ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ടതു്. എങ്ങിനെ ആയാലും ഇങ്കുപിലാബു് പോകയില്ല. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു് ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു് പറയുവാനുള്ളൂ.

*മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: സർ, ഈ ബിൽ ഈ നിയമസഭയിലെ എല്ലാപേർക്കും സ്വാഗതാർഹമായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. അതു സ്വാഗതാർഹമാണെന്നു വീണ്ടും ആവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ, ഈ ബില്ലിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ സംസാരിച്ച അധികമാളുകളും അതു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളി വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറെറവുമധികം ജനസംഖ്യയുള്ളതു് കർഷകത്തൊഴിലാളികളാണെന്ന പരമാർത്ഥം നമ്മൾക്കു മറക്കുവാൻ വഹിയ. മറെറല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലേയും തൊഴിലാളികളുടെ ആകെത്തുക എടുത്തു നോക്കിയാൽ എത്രയുണ്ടാകുമോ—അതു നമ്മുടെ സെൻസസ്സു് കണക്കുപ്രകാരം രണ്ടു ലക്ഷത്തിന്റെ അടുത്തുവരും—എതാണ്ടു് അതിന്റെ $\frac{3}{4}$ ഭാഗത്തോളം വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുണ്ടു്. ഈ ബില്ലിലെ രക്ഷ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും ബാധകമാണു്. പക്ഷെ, ഈ ബില്ലിലെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു ലഭിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം എങ്ങിനെയാണതു് നടപ്പിലാക്കുവാൻ കഴിയുക എന്ന പ്രശ്നം വളരെ കാര്യമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു്. ബില്ലിൽതന്നെ "A longer period is allowed for fixation of minimum wages for Agricultural Labour as it is apprehended that the Administrative difficulties in this case will be by far greater" എന്നു് അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി മറെറ തൊഴിലാളികളുടേതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്ഥമാണു്. ഇവിടെ രണ്ടോ മൂന്നോ മാസ്സുകാർ മാത്രമാണു് ഈ വിഷയത്തിലേക്കു സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ മറെറല്ലാ തൊഴിലാളികളേക്കാളും കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇതിനുമുമ്പു് ഇവിടെ സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു്. അവരുടെ ജീവിതം നരകതുല്യമായിരുന്നു. ഇന്നലെ ഇവിടെ മിസ്സിസ്സു് ദാക്ഷായണി വേലായുധൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ യുഗയുഗാന്തങ്ങളായി കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി കഷ്ടാൽകഷ്ടതരമായി

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങൻവെന്നകാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. ഈയിടെയായി യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതികാരം കൊണ്ടു ചില വിഷമങ്ങാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും ഈ നില തുടർന്നുപോകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ തൊഴിലാളികളെ ന്യായമായി രക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഈ സഭയ്ക്കുണ്ടെന്നോർത്താണ് ഈ ബില്ലിൽ അവരുടെ പരിരക്ഷയും ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു നമ്മാംക്കറിയാം. കർഷകത്തൊഴിലാളികാംക്കു ന്യായമായ കൂലിയും ന്യായമായ ആദായമാഹരിയിൽ ഒരു പങ്കും എങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ കഴിയും? ആ കാര്യം അത്രയെളുപ്പമല്ല. ഇന്നു കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ സ്വഭാവം എന്താണ്. സ്ഥിരമായി കൃഷിയിടങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ജോലി ചെയ്യുന്നവരല്ല അവരധികവും. കുറച്ചുപേരെ അങ്ങിനെയുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവർ അന്നന്നു കിട്ടുന്ന കൂലിക്കു കൃഷിപ്പണിചെയ്യുന്നവരാണ്. ആ കൂട്ടരേയും സ്ഥിരമായി ജോലി ചെയ്യുന്നവരേയും എങ്ങിനെയാണ് ബില്ലിൽ ഒരേ വ്യവസ്ഥകാംകൊണ്ടു പരിരക്ഷിക്കുകയെന്നാലോചിക്കുമ്പോാംതന്നെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വലിയ കുഴപ്പംകാണാം. കർഷകത്തൊഴിലാളികളിൽ രണ്ടു വിഭാഗമുണ്ട്. ഏതാണ്ടം വർഷങ്ങാംക്കുമുമ്പ് ഈ നാട്ടിലെ ൻവില്ലേജുകളിൽ സാമ്പത്തികസർവ്വെ നടത്തിയ ശ്രീമാൻ ടി. കെ. ശങ്കരമേനോന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളെ രണ്ടായി തരം തിരിച്ചു അവരുടെ കാര്യം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നു സ്വതന്ത്ര തൊഴിലാളികളും മറേറതു പരതന്ത്രതൊഴിലാളികളുമാണ്. സ്വതന്ത്ര തൊഴിലാളികാംക്കു കിട്ടുന്നതിന്റെ പകുതി ആദായം മാത്രമാണ് പരതന്ത്രതൊഴിലാളികാംക്കു കിട്ടുന്നതു്. പുലയർ മുതലായ പാവങ്ങളാണ് ഈ പരതന്ത്രതൊഴിലാളികളിൽപ്പെടുന്നവർ. സർവ്വെ കഴിഞ്ഞശേഷം ഒന്നര ഇടങ്ങഴി നെല്ല്, ഒരണ മുതൽ നാലണവരെയുള്ള കൂലിയാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇന്നു് അതിൽനിന്നു വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ക്രമീകൃതമായ സ്ഥിതിവരുമ്പോാം പഴയ നിലയിലേയ്ക്കു പോകാതെ നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളൊക്കെ ഏതാണ്ടു് അവസാനിച്ചിട്ടും ഈ സ്ഥിതി നമ്മളുടെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ഇപ്പോഴും പോയിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരുപക്ഷെ, പട്ടണത്തിൽ കാണ്മാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ഈ രണ്ടുതരം തൊഴിലാളികളെ ഈ ബില്ലിന്റെ കീഴിൽ എങ്ങിനെ കൊണ്ടുവരാമെന്നു വളരെ ആലോചിച്ചാലെ അതിനു യോജിച്ച പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ കൃഷിക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥിതിയും ആലോചിക്കണം. ഈ ബില്ലിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മുതലാളികളെപ്പോലെയാണോ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർ? മുതലാളികളെപ്പോലെ കൃഷിക്കാരെ കണക്കാക്കാൻ വിഷമമുണ്ട്. പലതരക്കാരാണ് കൃഷിക്കാർ. സ്വന്തം ഭൂമിയുള്ളവരുണ്ട്. പണ്ടാരവക ഭൂമി സ്വന്തമായി നടക്കുന്നവരുണ്ട്. കാണഭൂമി, വെറുമ്പാട്ടഭൂമി ഇതു നടക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഉടമാവകാശം ഉള്ള കൃഷിക്കാർ, ഉടമാവകാശമില്ലാത്തവർ ഇങ്ങിനെ രണ്ടു തരക്കാരാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർ. ഈ കൃഷിക്കാർക്കു സ്ഥിരമായ ഒരാദായവ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മിക്ക കൃഷിക്കാരും നഷ്ടത്തിൽ കലാശിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നു ഈ സഭയിലെ എല്ലാ മെമ്പർമാക്കും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. കൃഷിക്കാരിൽ സ്വന്തം ഭൂമിയില്ലാത്തവർ, പാട്ടത്തിനു നടക്കും, അവരും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടു് വേലയെടുപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അവക്കൊന്നുംതന്നെ ചിലപ്പോാം കിട്ടാറില്ല. ഉല്പന്നത്തിൽ അധികവും ജന്മിക്കു ഭോഗമായി പോകുന്നു. ഇന്നത്തെ തോതനുസരിച്ചു, ഇന്നത്തെ കൂലിനിരക്കനുസരിച്ചു് കൃഷിചെയ്താൽ ഏവക്കും ആദായകരമല്ലാത്ത ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എങ്ങിനെയാണു തൊഴിലാളികാംക്കു് ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലികൊടുത്തു കൃഷിനടത്തുക എന്നതിനെക്കുറിച്ചു കൃഷിക്കാരെ ചിന്തിപ്പിക്കും എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. ഇന്നത്തെ കാർഷികാദായത്തിന്റെ തോതുവെച്ചു നോക്കുമ്പോാം സാമാന്യമായി കണക്കാക്കുന്ന പക്ഷം തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമായിവരികയില്ല. മിസ്റ്റർ ചെവ്വര പരമേശ്വരൻ തൊഴിലാളിഭോഗത്തെക്കുറിച്ചു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുപോലെ ആരോഗ്യം നിലനിറുത്താൻ വേണ്ട പോഷകാംശങ്ങളുള്ള ആഹാരങ്ങളും മാന്യമായ നിലയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളും തൊഴിലാളികാംക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ഈ കാർഷിക സമ്പ്രദായത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ ഒരു മാറ്റം വേണം. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയും വിപണിയും സംബന്ധിച്ച സമ്പ്രദായവും മാറണം. ഇന്നു കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കിയാൽ കേവലം അരാജകത്വനിലയിലാണ്. യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ല. സാമ്പത്തികമായി യാതൊരു നിലയും കൃഷിക്കാക്കില്ല. ഇന്നു സംഘടിതത്തൊഴിലാളികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളല്ല കൃഷിക്കാരേയും കർഷികത്തൊഴിലാളികളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്നു ആ വിഭാഗങ്ങളുമായി അല്പമെങ്കിലും ബന്ധമുള്ള സകലർക്കും മനസ്സിലാകും. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഈ വിഷമങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു സ്വാഭാവികം മാത്രമാണു്. വളരെ വിഷമിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള പരിഹാരങ്ങളാണു് കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു്. കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു ന്യായമായി സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല നമ്മൾക്കില്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഞാൻ നിശ്ചയമായും അങ്ങിനെ പറയുകയില്ല. കാർഷിക വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർക്കു, അവർ ഭൂമി നടപ്പുകാരായാലും വേണ്ടതില്ല, ഉടമസ്ഥന്മാരായാലും വേണ്ടതില്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ നടപ്പുകാരും ഉടമ ഉം ഒരു കൂട്ടർതന്നെ ആകണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. നടപ്പുകാരായാലും തൊഴിലാളികളായാലും അവക്കൊക്കെ ഉല്പന്നത്തിന്റെ ന്യായമായ ഓഹരിലഭിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളുണ്ടായിരിക്കണം. കാർഷികവ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം കൃഷി നടത്തിപ്പിന്റെ നിലയിലും മാറ്റം വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു മാറ്റം വേണം.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴത്തശ്ശൻ: അതിനു ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു് ഒരുക്കമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ വി. ആർ കൃഷ്ണനെഴത്തശ്ശൻ: ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെന്റു് ഒരുക്കമില്ലെന്നു എന്തിനു ചിന്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴത്തശ്ശൻ: വഴിതന്നിട്ടു്.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കുമാരനെഴത്തശ്ശൻ: അതു തെറ്റായധാരണയാണു്. എല്ലാപേർക്കും തുല്യമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ള ഗവമ്മെണ്ടാണു ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയല്ലെന്ന വിശ്വാസം ആർക്കുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഞാൻ കൃഷിക്കാരുടെ ക്ലേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണു ചെയ്തതു്. ഈ ബിൽ കഷ്ടകവിഭാഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ബാധകമാക്കണം. യുഗയുഗാന്തമായി ക്ലേശകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഈ തൊഴിലാളികൾക്കു, സ്ഥിരമായി കിടക്കാനുള്ള സ്ഥലമില്ലാത്ത വഴി നടക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത, മനുഷ്യനുവേണ്ട വെളിച്ചവും ദംസ്കാരവും കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു തൊഴിലാളി വിഭാഗത്തിനു, വേണ്ട വഴി തെളിച്ചുകിട്ടുന്ന ഒരുബിൽ ആയിരിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചുവിടെ സംസാരിച്ച ഞാളകം കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞതു്. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

*മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സർ, ഈ ബില്ലിനെ ഞാനും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഈ ബിൽ അംഗീകരിച്ചു പ്രവർത്തിയിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ തൊഴിലാളികൾ സംതൃപ്തരാകുമെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിചാരം ശരിയായിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുതലാളികൾക്കു് ഗവമ്മെണ്ടു അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും, ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആനുകൂല്യങ്ങളോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ, ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു തൊഴിലാളികൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ എത്രയോ തുച്ഛമാണെന്നുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു പ്രത്യേകകാരണമുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മുതലാളികൾക്കു ഭദ്രതയുണ്ടാക്കുന്നതിനു് പലമാർഗ്ഗങ്ങളും തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. വ്യവസായത്തിനാവശ്യമായ അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങളിൽ മിക്കതും കാർഷികോല്പന്നങ്ങളാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളും സംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളായി രൂപീകരിച്ചാൽ ഇഷ്ടംപോലെയുള്ള വിലക്കു കൊടുക്കാൻ വിരോധമില്ല; അതിന്റെ വില നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുമില്ല. അതനുസരിച്ചു മുതലാളികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ലാഭം അവിചാരിതവും, അപാരവുമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിമാർഗവുമില്ല. അടുത്തതന്നെ ഈ ബിൽ മൂലം തൊഴിലാളികൾക്കു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യാനായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ ഉദ്ദേശം ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നേക്കാം. അന്നു് ഇതെല്ലാം കിട്ടുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകമാത്രമാണു് ചെയ്തു

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതു്. ഈ സൂചനപുറത്തുവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവിടെയുള്ള മുതലാളികൾക്കു ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ള വലിയ ആനുകൂല്യങ്ങൾ, അവിചാരിതവും, അനർഹവുമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, തൊഴിലാളികൾക്കും എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നുള്ള സൂചന കൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈബിൽ തുച്ഛമാണെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. വെളിച്ചെണ്ണയുടെയും, കൊപ്രയുടെയും വിലകൺട്രോൾ ചെയ്യുന്നു് ഇവിടെ അതു ഭക്ഷണമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയോ, അതോ ആ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു വ്യവസായംചെയ്യുന്ന മുതലാളികൾക്കു വേണ്ടിയോ എന്നാണു് എനിക്കു ഗവണ്മെണ്ടിനോടു ഒന്നാമതായി ചോദിക്കുവാനുള്ളതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെളിച്ചെണ്ണയും നാളികേരവും ഭക്ഷണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അതിൽ എത്രയോ തുച്ഛമായ ഒരംശം മാത്രമാണു്. കേരളത്തിനുപുറത്തു് വെളിച്ചെണ്ണയും നാളികേരവും ഭക്ഷണമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇല്ലെന്നാണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ആ നിലയിൽ വെളിച്ചെണ്ണയുടെയും, നാളികേരത്തിന്റെയും വില പകുതിയായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ലാഭം ആർക്കാണു്. ആർക്കുവേണ്ടിയാണു് അതു നിയന്ത്രിച്ചതു് എന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടു മുതലാളി ഗവണ്മെണ്ടോ, തൊഴിലാളി ഗവണ്മെണ്ടോ എന്നകാര്യം വ്യക്തമാകും. വെളിച്ചെണ്ണകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന സോപ്പു മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന മുതലാളികൾക്കു് വെളിച്ചെണ്ണ പകുതി വിലക്കാണു് കിട്ടുന്നതു്. എന്നാൽ സോപ്പിനു പണ്ടത്തെ വിലതന്നെയാണതാനും. ആ നിലയിൽ ഈ സാധനങ്ങൾ മൊത്തമായി ഉണ്ടാക്കുന്ന വലിയ വ്യവസായികളായ മുതലാളികൾക്കു എത്രലക്ഷം രൂപായാണു് ലാഭം കിട്ടാൻ പോകുന്നതു് എന്നുള്ളതു് കണക്കാക്കിയാൽ അറിയാം. ഗവണ്മെണ്ടു ഇങ്ങനെ മുതലാളികളെ സഹായിക്കുന്നു എന്ന സംഗതി മറച്ചുവെക്കുവാൻവേണ്ടി വെറും ഒരു തന്ത്രമെന്നനിലയിലല്ലേ ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു് എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു് ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്ന ബോണസ്സു്, ഈ ബിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുമുമ്പു് ഇങ്ങനെ അനർഹമായി സമ്പാദിക്കുന്ന ആദായത്തിൽനിന്നു് മുതലാളികളെക്കൊണ്ടു കൊടുപ്പിക്കുന്നതിനു് ഗവണ്മെണ്ടു് ഉടനടി പ്രവൃത്തിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു് എനിക്കൊരപേക്ഷയുണ്ടു്. ഇന്നു വെളിച്ചെണ്ണയുടെയും കൊപ്രയുടെയും വില നിയന്ത്രിച്ചതുകൊണ്ടു് ഈ നാട്ടിൽ എത്തെല്ലാം മുതലാളികൾക്കാണു് അവർ അർഹിക്കാത്തതായ, അപാരമായ ആദായമുണ്ടാകുന്നതു് അങ്ങിനെയുള്ള മുതലാളികളെക്കൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്ന ബോണസ്സു് ഇപ്പോൾതന്നെ കൊടുപ്പിക്കുന്നതിനു്—അവരേക്കൊണ്ടുമാത്രം മതി, വേറെ ആരെക്കൊണ്ടും വേണ്ട—ഗവണ്മെണ്ടു് ഉടനെതന്നെ വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കുണമെന്നുള്ളതാണു് എനിക്കു് ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു പറയാനുള്ള ഒരു സംഗതി. ഈ ബിൽ ഇവിടത്തെ തൊഴിലാളികളെ എല്ലാവരേയും സ്പർശിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണോ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് എന്നു കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരു കാർഷികരാജ്യമാണെന്നുള്ളതു് ഗവണ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയാണു്. ഇവിടത്തെ തൊഴിലാളികളിൽ ഭൂരിപക്ഷം കർഷകത്തൊഴിലാളികളാണു്. തല്ക്കാലം അവരുടെ കാര്യം ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, മറവു തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽവന്നശേഷം, ഈ പ്രശ്നത്തിനു് സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥയിലാണു് ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: അങ്ങിനെയാരാണു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്?

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: അങ്ങിനെ വിചാരിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളുണ്ടു്. ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിയമപ്രകാരം ലഭിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ എത്രയുണ്ടെന്നാലോചിക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള തൊഴിലാളികൾ 5 ശതമാനംവരുമോ എന്നാണു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നതു്. ആ നിലയിൽ ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ അടുത്തകാലത്തൊന്നും ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്ന സംഗതികൾ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് കുറച്ചാളുകൾക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ പറയുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ കിട്ടുവുള്ളു. അതുപോരാ എല്ലാ തൊഴിലാളികൾക്കും ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഒരുപോലെ ലഭിത്തക്കവിധത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മൂന്നാമത്തെ സംഗതി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്പെടുത്തുന്നതിനു് വേണ്ട പരിതസ്ഥിതിയും പ്രോത്സാഹനവും ഗവണ്മെണ്ടു നൽകാത്തി ടത്തോളം കാലം ഈ ബില്ലിൽ പറഞ്ഞ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ട തൊഴിലാളികൾ ഈ രാജ്യത്തു കുറവായിരിക്കും. അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽ തൊഴിൽവളർത്തുന്നതിനും, അഭിവൃദ്ധി പ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ലഭിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ചുരുങ്ങിയ ചിലവിന്മേൽ മേൽത്തരം സംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കത്തക്ക ഒരു നിലയെത്തിയിട്ടുണ്ടു്: അതിന്റെ ഫലമായി അവിടെ പലവ്യവസായങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ ഇവിടെയുള്ളതിലും കവിഞ്ഞവിലകൊടുത്തു് കമാൻറിയർ ചെയ്തു് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ഇവിടെ അത്തരം വ്യവസായങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുകയെന്നുള്ളതാണു്. അതിനു ഒരുദാഹരണം പറയാം. നമ്മുടെ സമുദ്രതിരങ്ങളിലുള്ള ആളുകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കയർ വ്യവസായംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാണു്. ഈ കയർ വ്യവസായം താമസിയാതെ നില്ക്കുകയില്ലെ എന്നു സംശയിക്കു ന്നവിധത്തിലാണു് അതിന്റെ നില. ഇവിടെയുള്ളതിനേക്കാൾ മേൽത്തരം കയർ ചുരുങ്ങി യചിലവിന്മേൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു രണ്ടു കാരണ ങ്ങളുണ്ടു്. ഇവിടെ പെരിങ്ങൽ കുത്തു സ്കീം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ഒന്നാമതായി ആലോചിച്ചതു് ഫൻ ഫർ-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോഴും ആലോ ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. നേരേമറിച്ചു് ഫൻനു ർ-ൽ പാള്ളിവാസൽ സ്കീം ആ ലോചിച്ചു. ഫൻനു ഓ-ൽ അതു പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ വളരെ കുറഞ്ഞ റേറിനു് കറൻറു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ നിലയിലും മറ്റു പല കാരണങ്ങളാലും അവിടെ കുറഞ്ഞ ചിലവിന്മേൽ മേൽത്തരം സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇ വിടത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ വിലക്കു അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങൾ എടുത്തു് ആവക സാധനങ്ങൾ കമാൻറിയർ ചെയ്തു ഇവിടെനിന്നു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോകുന്ന സാധനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് മടലും ചക രിയുമാണു്. ഇവിടെയുണ്ടാകുന്ന മടലിലും, ചകരിയിലും അധികഭാഗവും ഇങ്ങനെ തിരു വിതാംകൂറിലേക്കാണു് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ നാശോന്മുഖമായി വർത്തിക്കു ന്ന വ്യവസായങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു്, അതു് നശിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥകാ രണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അതിനുവേണ്ട പരിഹാരങ്ങൾ ചെയ്തു് അങ്ങിനെയുള്ള വ്യവസായ ങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിനു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്ത പക്ഷം ഇവിടെ ഇത്തരം ബിൽകൊണ്ടു് വലിയപ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ടിഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ളതു് മൂന്നു സംഗതി കളാണു്. ഒന്നാമത്തേതു് മുതലാളികൾക്കു ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ആനു കൂല്യങ്ങളോടു്, അവിചാരിതവും, അനർഹവുമായ ആനുകൂല്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ, തൊഴിലാളികൾക്കു ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ എത്രയും തുച്ഛ മാണു്. അതുകൊണ്ടു് തൊഴിലാളികൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരോടു ഗവ ണ്മെണ്ടു പരിഭവം വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നുള്ളതാണു്. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം നമ്മു ടെ നാട്ടിലെ സകല തൊഴിലാളികളേയും ഒരുപോലെ സ്പർശിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള വ്യവ സ്ഥകൾ വരണമെന്നുള്ളതാണു്. മൂന്നാമത്തെ സംഗതി, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധോമുഖമായ വ്യ വസായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും, വളർത്തുന്നതിനും വേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതി അതാ തു സ്ഥലങ്ങളിൽ അതാതു് സമയങ്ങളിൽ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു്. ഇത്രയും സംഗതികളാണു് എനിക്കു് ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു പറയാനുള്ളതു്. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ഒന്നു കൂടി സ്വാ ഗതം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ: സർ, ഈ ബിൽ ഒരാവർത്തി വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ എനിക്കു ഓർമ്മവരുന്നതു് ഒരു പഴയ കഥയാണു്. ചേർത്തല താലൂക്കിൽ പണ്ടു് ഒരു സാധു കുടുംബി ധനികനാകുവാൻവേണ്ടി അനേക നാൾ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഉള്ളിവ നെ ഈശ്വരൻ പിന്നേയും കൊടുക്കുകയുള്ളു എന്നു സമാശ്വസിച്ചുവത്രേ. അതായതു് ഇന്നലെ ഒരു ചോദ്യത്തിനു പ്രതിവാദ്യവിഷയമായിപ്പോരായിൽ തരകന്റെ വീടിനടുത്തു ഒരു ദരിദ്രകുടും ബം, തരകന്റെ അളവറ്റ സമ്പത്തു കണ്ടും, തനിക്കു ഉപജീവനത്തിനുപോലും മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ എന്നു കരുതിയും ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തു. അനേകനാൾ ഈശ്വരഭജനം ചെയ്തതിന്റെ ഫല മായി തന്റെ ചില വീട്ടുസാമാനങ്ങൾകൂടി പോയതല്ലാതെ പറയത്തക്ക യാതൊരു ഗുണവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുണ്ടായില്ല. അവസാനം "ഈശ്വരൻ പണക്കാക്കുമാത്രമെ വീണ്ടും ധനം കൊടുക്കുകയുള്ളൂ" എന്നു സമാശ്വസിച്ചു ആ സാധുകുടുംബിയുടെ കഥയാണു് എനിക്കു ഈ ബിൽ വായിച്ചപ്പോൾ ഓർമ്മവന്നതു്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു കിട്ടേണ്ട യാതൊരു പരിരക്ഷയും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. മാത്രമല്ല, മുതലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കും, അവരുടെ വ്യവസായങ്ങൾക്കും യാതൊരു കോട്ടവും ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നില്ല എന്നുള്ളതും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തൊഴിലാളികൾക്കു് മുമ്പു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഗതി ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അതായതു് ബോണസ്സു് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അതിനു ഒരു പരിധിയും വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. തൊഴിലാളിക്കു്, അവന്റെ പരിശ്രമഫലമായി മുതലാളി അനുഭവിക്കുന്ന ലാഭത്തിൽനിന്നു് ഇത്ര ശതമാനമേ അവകാശപ്പെടാൻ ന്യായമുള്ളൂ എന്നു വിധിക്കാൻ നമുക്കാർക്കും അവകാശമില്ല. ൪൦ ശതമാനം മാത്രമാണു് തൊഴിലാളികൾക്കു ബോണസ്സിനു് അർഹതയുള്ളതു് എന്നാണു് ഈ ബില്ലിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു് എത്രയും കുറഞ്ഞുപോയി എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഇന്നലത്തെ ലോകം മുതലാളികളുടേതാണെങ്കിൽ നാളത്തെ ലോകം തൊഴിലാളികളുടേതാണെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണു്. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ തൊഴിലാളികൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഇന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെണ്ടുതന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കുവാൻ ഇന്നു് ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നു? ഇന്നത്തെ മന്ത്രി ഇത്തരം ഒരു ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എങ്കിൽ, നാളത്തെ മന്ത്രി ഇതിലും കൂടുതൽ പരിരക്ഷകൾ നൽകുന്ന ഒരു ബിൽ അയിരിക്കും ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക. തൊഴിലാളികൾ സംഘടിതരായി അണിനിരന്നു കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ പ്രവാഹത്തെ തടുക്കുവാൻ യാതൊരു ശക്തിക്കും മേലാൽ സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന പരമാർത്ഥമാലോചിച്ചു്, അവർക്കു കിട്ടേണ്ട സകല പരിരക്ഷകളും കൊടുക്കുവാൻ ഇന്നു ഗവർമ്മെണ്ടു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണു്.

ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട പല മെമ്പർമാരും ബില്ലിന്റെ വിമർശനശരത്തുനിന്നുമാറി അവരുടെ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളും, വ്യക്തിപരമായ വഴക്കുകളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ കൊച്ചുകുട്ടൻ പറയുകയുണ്ടായി, തെങ്ങു കയറുന്ന തൊഴിലാളിക്കു് ൧൦൦ തെങ്ങിനു് ൧൫ രൂപ കൂലി കിട്ടുന്നതെന്നു്. ഇതു വാസ്തവമല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ കൊടുങ്ങല്ലൂർവരെ വരാമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതു തെളിയിച്ചുകൊടുക്കാം.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ: യുദ്ധത്തിനുമുമ്പു് ൧൦൦ തെങ്ങു കയറുന്നതിനു് ൧ രൂപ കൂലി.യായിരുന്ന കൂലി. എന്നാൽ ഇന്നു് ൧൦൦ തെങ്ങു കയറുന്നതിനു് ൪½ രൂപയും തേങ്ങയുമാണു് കൂലി.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: അതു മതിയോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ: അതിലധികം കൊടുക്കണം. ഇതുപോലും ആപൽക്കരമായ ജോലി വേറെ ഒന്നുമില്ല. കൈതെറ്റിയാൽ തല കാണുകയില്ലെന്നറിയാം. ഈ ബിൽകൊണ്ടു് തൊഴിലാളികൾക്കു കൂടുതൽ പരിരക്ഷകൾ കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളിമെമ്പർ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും ഈ ബിൽകൊണ്ടു് കൂടുതൽ ഗുണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരോടുപ്പം ഞാനും ഇതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: സർ, ഈ ബില്ലിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. പലരും ഇതിനെ എതിർക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന ഗുണം തൊഴിലാളികൾക്കു കിട്ടുന്നതല്ല എന്നു് പലരും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ തരമില്ല എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇതു സെലക്ടു് കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു്, പൊതുജനാഭിപ്രായം ശരിയായി അറിഞ്ഞു് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടു് ഈ നിയമസഭയിൽ വന്നു് അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ശരിയായ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അല്ലാതെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഒരു വിധി കല്പിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ബില്ലിലുള്ള ന്യൂനതകളെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കി, ആ ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഈ സഭക്കു കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനു് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ആ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഇതു സെലക്ടു് കമ്മിറ്റിക്കയക്കുന്നതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്നാണ് എനിക്ക തോന്നുന്നത്. ആ നില വെച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു ബിൽ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഒരു മഹാഭാഗ്യമായിക്കരുതണം.

ഈ ബില്ലിൽ ബോണസ്സു കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബോണസ്സു കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതു് എല്ലാ തൊഴിലുടമകളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണു്. അതു് പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും വേണ്ടത്തക്ക നിലയിൽ ആ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥമാണു്. ബോണസ്സു് തൊഴിലാളികൾ അർഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതു് മുതലാളികൾതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥയാണു്. മുതലാളിക്കു കിട്ടുന്ന ലാഭത്തിൽനിന്നു് ൪൦ ശതമാനം ബോണസ്സു് കൊടുക്കണമെന്നാണു് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ബോണസ്സു് സൌജന്യമാണെങ്കിലും അതു് ആദായത്തിൽനിന്നാണോ കൊടുക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ളതാണു് സംശയം. ബോണസ്സു് തൊഴിലാളികൾ ന്യായമായും അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. പക്ഷെ ഇതിൽ ബോണസ്സു് കൊടുക്കുന്നതിനു് ചെയ്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ, വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നു് കിട്ടുന്ന ലാഭത്തിന്റെ അമ്പതു ശതമാനം തൊഴിലാളികൾക്കു് ബോണസ്സായിട്ടു് കൊടുക്കുകയാണു്. മുതലാളിക്കു് ഇതുകൊണ്ടു് യാതൊരു നഷ്ടവും വരാനില്ല. മുതലാളിയുടെ പോക്കറ്റിൽനിന്നു് കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടു് വരുന്നില്ല. ആദായത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളു. അമ്പതു ശതമാനം ബോണസ്സു് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ആ വ്യവസ്ഥയിൽ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചു വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം പറഞ്ഞ ആ മെമ്പരോടു ഞാൻ യോജിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പിന്നെ കർഷകത്തൊഴിലാളിയുടെ കാര്യമാണു് മറ്റൊരു സംഗതി. കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു്വേണ്ടി ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിലുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബില്ലു് അവർക്കും ബാധകമാകുമെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും : അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, ശരിയായ അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഈ ബിൽ പര്യാപ്തമാണോ എന്നു് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചു് പറയുന്ന ക്ലൂത്തിൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം കൂടി പറയുന്നുണ്ട്. "A longer period is allowed for fixation of minimum wages for agricultural labour as it is apprehended that this administrative difficulties in the case will be by far greater," എന്നാണു് കർഷകതൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചു ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്നതു്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചു വ്യക്തമായിട്ടുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെണ്ടിനോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. തൊഴിലാളികളിൽ അധികഭാഗവും, മുക്കാലേ അരക്കാലും കർഷകതൊഴിലാളികളാണെന്നുള്ള വാസ്തവം വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. കൃഷിയും വ്യവസായവും തമ്മിൽ വളരെ ബന്ധമുണ്ട്, വ്യവസായത്തിനു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ള അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതു് കർഷകത്തൊഴിലാളികളാണു്. അതുകൊണ്ടു് കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾസംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഒട്ടും അനാസ്ഥ കാണിക്കുകയില്ലെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവർക്കുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും ഇതോടൊപ്പം തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു് ഗവൺമെണ്ടു് ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ കൊച്ചുകുട്ടൻ തെങ്ങു കയറുന്ന തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി; പന്ത്രണ്ടണ മാത്രമേ തെങ്ങു കയറുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിക്കു കിട്ടുന്നുള്ളു എന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ രാഘവൻ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് ഞങ്ങൾ അവിടെ രണ്ടര ഉറുപ്പികയും, മൂന്നുറുപ്പികയും, നാലുറുപ്പികയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു്. രണ്ടരയല്ല, മൂന്നോ, നാലോ, അഞ്ചോ, ആറോ ഉറുപ്പിക കൊടുത്താലും അതു് അടിസ്ഥാനശ്രുതിയാകയില്ല എന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടണ മാത്രമേ കൊടുക്കുന്നുള്ളു. മിക്കസ്ഥലങ്ങളിലും കൂലിതന്നെ കുറവാണു്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അഞ്ചോ ആറോ ഉറുപ്പിക കൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ടാകാം. അതല്ല ഇവിടെ വാദവിഷയമെന്നു് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം. അവർക്കു തീപ്പിയായിട്ടും മതിയായിട്ടുള്ള കൂലി കിട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്കു് അതുകൊണ്ടു് ജീവിക്കുവാൻ പറ്റുന്നില്ല. അങ്ങിനെ നിർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി വരാതിരിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അവർക്കും അടിസ്ഥാനപരമായ കൂലി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ നിലയിൽവെച്ചുകൊണ്ടു് ഏതൊ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മൂന്നോ നാലോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ഉറുപ്പിക കൂലി കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു് വിചാരിച്ചു് കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം ഒട്ടാകെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അവരുടെ ജീവൻ കളഞ്ഞു, ചോര നീരാക്കിക്കൊണ്ടാണ് മുതലാളിക്കും ജന്മിക്കും പണം ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവരുടെ കാര്യത്തിൽ വിഷമം നേരിട്ടുന്നതായാൽ അവരുടെ സ്വശക്തിയും ചിലവുചെയ്തു എതുക്കാൻ കർഷക തൊഴിലാളികൾ മുന്നോട്ടു വരും. ഞാൻ ഒരു പക്ഷെ ഇതു് പറയുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാണെന്നു് പറയുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ സമാധാനപരമായിട്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുവാനുള്ള അധികാരം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടു്. അതിനുള്ള അധികാരം ഇന്നു് തൊഴിലാളികൾക്കുമുണ്ടു്.

ചൌധരി ജി. എസ്സ്. ധാരാസിംഗ്: അപ്പോൾ ചിലസമയം ജയിലിൽ പോകേണ്ടിവരും.

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: ജയിലിൽ പോകുന്നതു് ഒരു കുറവല്ല. സമാധാനപരമായിട്ടുള്ള പ്രകടനം നടത്തുമ്പോൾ ജയിലിൽ തന്നെയല്ല പോകേണ്ടിവരുന്നതു്; അതിനു വേണ്ടി കഴുവിന്മേൽ കയറേണ്ടിവന്നാൽത്തന്നെയും വിരോധമില്ല. വളരെ സമാധാനപരമായിട്ടുള്ള നിലയിൽ വളരെ സ്തുത്യർഹമായ പരിപാടിവെച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സൂസാധ്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു ഞങ്ങളുടെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു് ഞാൻ ഉച്ചൈസ്വരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എനിക്കു മറ്റധികമൊന്നും പറയാനില്ല. നിങ്ങൾ സ്ഥിതിഗതികൾ പഠിച്ചു കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതാലോചിച്ചു ചെയ്യണമെന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

* മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ഞാനും ഇതിനെക്കുറിച്ചു് രണ്ടുവാക്കു് സംസാരിക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. എനിക്കു് ആദ്യമായിട്ടു തന്നെ ഇതിന്റെ പേരു് പിടിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം ഇതു് കുറഞ്ഞ കൂലി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണു്. ആ പേരു് കേട്ടാൽതന്നെ ആഭാസമായിട്ടുതോന്നും. ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായ കൂലി കുറക്കുവാനുള്ളതാണെന്നു് തോന്നിപ്പോകും. ഇതു് കൂടുതൽ കൂലി കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണെന്നു് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്വാഗതാർഹമാകുമായിരുന്നു. (ചിരി) ഈ ബിൽ തൊഴിലാളികളുടെ കൂലി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നു് പറഞ്ഞു. അതു് വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതിൽ തൊഴിലാളികളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കുറെയൊക്കെ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്. തൊഴിലില്ലാത്തവരായി ആരുംതന്നെ ലോകത്തിലില്ല. ഒരു ഗൃഹസ്ഥനാണെങ്കിൽ തന്നെ അയാൾക്കുമുണ്ടു് ധാരാളം തൊഴിൽ. അവരുടേയും ജീവിതം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിൽ പല ആളുകളേയും ഉൾപ്പെടുത്താതിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. അതും കൂടി പെടുത്തിയില്ലാതെ ഈ ബിൽ പൂർണ്ണമാവുകയില്ല. പിന്നെ വേറെയൊരു വൈഷമ്യമുണ്ടു്. കൂലി നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ആളുകളായ തൊഴിലാളികളുടേയും, മുതലാളിമാരുടേയും പ്രതിനിധികളുണ്ടു്. അതും കൂടാതെ വേറെയൊരാളുണ്ടു്. അതാരു് എന്നതാണു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു്. കൂലി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഈ ബോർഡ്കൊണ്ടൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഒരു കൂട്ടർക്കു് തൊഴിലുണ്ടാവുകയില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതാക്കാണു്?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: തൊഴിലാളികളെകൊണ്ടുനടന്നു് സ്ട്രൈക്കു് ചെയ്യിക്കുന്ന ഒരു തരക്കാരുണ്ടു്. ആദ്യംതന്നെ അവർക്കു് തൊഴിൽ കണ്ടുപിടിക്കണം. (ചിരി) ഇന്നു് ഒരു ദിക്കിൽ സ്ട്രൈക്കു് എന്നു കേട്ടാൽ, നാളെ മറ്റൊരുദിക്കിൽ സ്ട്രൈക്കു് തുടങ്ങലായി. ഈ സ്ട്രൈക്കു് ഒരു തൊഴിലായിട്ടു കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ആളുകളുണ്ടു്. അവർക്കു് ഒരു ജോലി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുവേണം ഇതു് നിയമമാക്കുവാൻ. അല്ലെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ടു് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ഇതൊന്നും കൂടാതെ നിയമം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ നിയമം അവിടെ ഇരിക്കുവാനെ തരമുള്ളു. ഇതാ കണ്ടില്ലെ? ഒരു കുറത്തിനു് ശിക്ഷിച്ചു ജയിലിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നാം ദിവസം ആ ആളെ ജയിലിൽനിന്നു് കൊണ്ടുപോരാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ നിയമമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കി അവിടെ വെച്ചിരുന്നാൽ മതി. ഈ നിലക്കു് ഏതു നിയമവും ബ്രേക്കു് ചെയ്യാം. യാതൊരു ദോഷവും കാണുന്നില്ല.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇതിൽ ബോണസ്സ് 10 ശതമാനം എന്നുള്ളതു് 16 ശതമാനമാക്കിയാൽ എന്താണു് വിരോധം? കാപ്പിറേലിൽ 12 ശതമാനം പലിശയും കണക്കാക്കീട്ടുണ്ടു്.

ഈ ബില്ലിന്റെ അവസാന വായനയോടുകൂടി ഇതെല്ലാം തീച്ചയാക്കണം. ഒന്നുകിൽ തൊഴിലാളിയുടെ ലാത്തി മുതലാളിയുടെ തലക്കു്! അല്ലെങ്കിൽ മുതലാളിയുടെ ലാത്തി തൊഴിലാളിയുടെ തലക്കു്!! പക്ഷെ, അതു് സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൊച്ചിഗവ ൺമെണ്ടാണെങ്കിലും, മറ്റാരാണെങ്കിലും സാധിക്കുകയില്ല.

പിന്നെ വേറെയൊരു വലിയ സംഗതി വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാഷ്ടികതൊഴിലാളികളുടെ കായ്ം. അവരുടെ കായ്ം മിണ്ടാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണോ? മിനിമം വേഡ് കമ്മറ്റികൾക്കുകൂടി നിശ്ചയിക്കുന്നുണ്ടു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ കമ്മറ്റികളുടെ സ്ഥിതിയെന്താണു്! അവറ്റകളെ തല്ലിപ്പൊളിച്ചു കണ്ടമാനം പണിയെടുപ്പിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ കമ്മറ്റികളുടെ ജീവിതം അന്വേഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ആദ്യത്തെ നിയമനിർമ്മാണം അവക്കു വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കണം. ഒരു നാഴി നെല്ലു കൊടുക്കുന്നുള്ളു. വൈക്കോലിന്നാണെങ്കിൽ വിലകൂടിയിരിക്കുകയാണു്. അവരുടെ കായ്ം ഭയങ്കരമല്ലെ? വൈക്കോലൊക്കെ കൺട്രോൾ ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. അതുപോലെ കമ്മറ്റികളേയും കൺട്രോൾ ചെയ്താൽ തരക്കേടില്ല. വെളിച്ചെണ്ണ കൺട്രോൾചെയ്തു. കൺട്രോൾ ചെയ്തതുകാരണം കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ഒരു തുള്ളി വെളിച്ചെണ്ണയില്ലത്രെ! അതുകൊണ്ടു് ഈ സംഗതികളൊക്കെ ആലോചിക്കണം. എന്തിനാണു് ജന്മി, ജന്മിയെന്നൊക്കെ പറയുന്നതു്! ഒക്കെ മുതലാളിയെന്നു് പറഞ്ഞാൽ മതി. ജന്മിമാരൊക്കെ കാഷ്ടികതൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരാണു്. എന്നാൽ കാഷ്ടികതൊഴിലാളിയും, ജന്മിയും തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദതയില്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണു് കൃഷി ശരിക്കു് നടത്തുക. കാഷ്ടികതൊഴിലാളി വിചാരിച്ചാൽ കൃഷി നാശപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു് കാഷ്ടികതൊഴിലാളികളും, ജന്മിമാരും എപ്പോഴും സ്നേഹത്തോടുകൂടിയാണു് പെരുമാറുന്നതു്. പിന്നെ അവക്കു് കൃഷിയുടെ ആദായം ബോണസ്സായിട്ടു കൊടുക്കാമെന്നു് വിചാരിച്ചാൽ, ചില കാലങ്ങളിൽ കൃഷി മുഴവനും ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ വെറും പതിരല്ലാതെ വേറെയൊന്നും കൊടുക്കുവാനുണ്ടാവുകയില്ല.

മിസ്സിസ്സു് ദാക്ഷായണി വേലായുധൻ: അതുകൊടുത്താലും വിരോധമില്ല. വിറകിന്നു പകരം തീകത്തിക്കുവാനെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കാമല്ലൊ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഞങ്ങളൊക്കെ സാധാരണ ഉമിക്കരിക്കാണു് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് കാഷ്ടികതൊഴിലാളികളുടെ കായ്ം നമ്മൾ കൊല്ലത്തേക്കു് നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. ആ കായ്വുംകൂടി ഇപ്പോൾത്തന്നെ കഴിക്കുകയാണു് നല്ലതു്. ഈ ഫുഡ് സിറ്റുവേഷൻ ഇങ്ങിനെ നില്ക്കുന്ന നിലക്കു് അതുംകൂടി വേഗത്തിൽ വേണ്ടതാണു്. കൃഷിചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ജന്മിയെ ഡിഫൻസ് ഇരട്ടി നികുതി പിഴയിടുവാനുള്ള അധികാരവും ഉണ്ടു്. പിന്നെ കാഷ്ടികതൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യമായിട്ടു് എന്തു കൂലി തരുമെന്നു് ചോദിച്ചിട്ടെ അവർ പണിയുകയുള്ളു. അവർക്കു് കൂലി കുറച്ചുകൊടുത്താൽ അവർ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഇതെല്ലാം അനുഭവം വെച്ചിട്ടു പറയുന്നതാണു്. ഇനി മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെങ്ങിനെയാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവിടെ നൂറുക്കു് തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും ആളുകൾ കൂലി നിശ്ചയിച്ചുള്ളാതെ പണിയെടുക്കുവാൻ വരാറില്ല. പിന്നെ അവരുമായിട്ടു സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ പണിചെയ്യിപ്പിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു മുതലാളിക്കോ, ഒരു ജന്മിക്കോ, അവരുടെ സൌഹാർദ്ദമില്ലാതെ പണിനടത്തികൊണ്ടുപോകുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു എലി തുളച്ചിട്ടുള്ള അളയുണ്ടായാൽ മതി കൃഷിയെല്ലാം നശിക്കുവാൻ. പതിനായിരം പറയുടെ കൃഷിയും, ഇരുപതിനായിരം പറയുടെ കൃഷിയുമൊക്കെ അവിടെ കാണുകയില്ല. ഇതിന്നു മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും സൌഹാർദ്ദമില്ലെങ്കിൽ ഇതൊന്നും നടക്കുകയില്ല.

ഈ നിയമം ഇവിടെ പാസ്സായാൽ നാളെ മുതല്ക്കു് ഇവിടെ സ്ട്രൈക്കു് ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു വഴിയാണു്. ഇപ്പോൾ ഒരു മില്ല് പൂട്ടിയിട്ടാൽ, കൊപ്ര ആട്ടിയില്ലെന്നു് വിചാരിച്ചിട്ടു് വൈഷമ്യമൊന്നും നേരിടുവാനില്ല. നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ ഒന്നാംതരം കൃഷികൾ ചെയ്യിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അവിടെ എന്താണു് കൂലി കൊടുക്കുന്നതെന്നുവെച്ചാൽ അതിലും രണ്ടണ കൂലി ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ കൊടുക്കാനൊരുക്കമാണു്. അപ്പോൾ ആ വലാതിയില്ലല്ലൊ. ഗവൺമെണ്ടിന്നു് ആ കായ്ത്തിൽ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഗവമ്മെണ്ടു് ജന്മിമാരെകൊണ്ടു് കൊടുപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശിപായിമാക്കു് എന്താണു് കൂലി കൊടുക്കുന്നതു്. അതിനെപ്പറ്റി യൊന്നും ഈ ബില്ലിൽ ചേർത്തുകാണുന്നില്ലല്ലൊ.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴത്തശ്ശൻ : അതു് Pay Revision Committee ആലോചിക്കുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി : ഏതായാലും ഈ കാര്യത്തിന്നു് ഒരു സിലക്ടു് കമ്മിറ്റി വെക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. കാരണം അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ വലിയ കുഴപ്പം കൂടാതെയൊക്കെ കഴിക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ ഈ സ്ഥൈക്കിന്റെ പിന്നാലെ ഓടുവാൻ മാത്രമേ സമയം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. ചേന്ദമംഗലത്തു് ഇന്നലെയോ മറ്റോ സ്ഥൈക്കായിരുന്നു. ഇനി നാളെ എല്ലാവരും സ്ഥൈക്കു് ചെയ്യുവാൻ പോവുകയാണു്. വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതു് എല്ലാവർക്കും വീതിച്ചു കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ! കൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കെ ഭൂമി വീതിച്ചു കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ! ഇതു് വലിയ അലോഹ്യമായിട്ടുള്ള ഒരേർപ്പാടാണു്. എവിടെ നോക്കിയാലും സ്ഥൈക്കു്, "ഇൻകിലാബു്" "സിന്താബാദു്" ഒക്കെ കാണാം. എന്താണു് അവർ പറയുന്നതെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എല്ലാവരും അവരെപ്പോലെയാകണമെന്നല്ലെ പറയുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് ഉള്ളതെല്ലാം അങ്ങോട്ടു വീതിച്ചു കൊടുക്കുക. ഇനി അതിന്നു് ദിവസം താമസിപ്പിക്കേണ്ട. വളരെ അപകടമാണു് താമസിച്ചാൽ. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഈ രാജ്യത്തിൽ യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ല. അപ്പോൾ കൊച്ചീരാജ്യംപോലെ ഭൂലോകത്തിൽ നല്ല ഒരു രാജ്യം വേറെയുണ്ടാവുകയില്ല. (ചിരി) ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പേരുകൊണ്ടു് നമ്മളെ കവച്ചുവെക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈ മിനിമം വേജസ് ബിൽ എല്ലാം ഫ്രഞ്ചു-റഷ്യൻ-ശീമയിൽ നടപ്പായതാണു്. എന്നിട്ടും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലും, അമേരിക്കയിലും സ്ഥൈക്കൊന്നുമില്ലെ? ഈ ബിൽ അവിടെ പാസ്സായ നിലയ്ക്കു് അവിടെ ആരും സ്ഥൈക്കു് ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. ഐ. വേലായുധൻ: അവിടേയും സ്ഥൈക്കു ഉണ്ടാകട്ടെ.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി: ഞാൻ വിരോധമൊന്നും പറയുന്നില്ല. നാളെ മുതൽക്കുതന്നെ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതു സ്ഥൈക്കു ഉണ്ടാക്കുവാനാണെങ്കിൽ അതു വലിയ അപകടമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ പേരിനേക്കാൾ നല്ലതു് സ്ഥൈക്കുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ബിൽ എന്നു പേരു കൊടുക്കുകയാണു് നല്ലതു്. കൂലി കുറയ്ക്കുവാനുള്ളതാണെങ്കിൽ കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ബിൽ എന്നെഴുതുക; കൂട്ടുവാനുള്ളതാണെങ്കിൽ കൂലി കൂട്ടുവാനുള്ള ബിൽ എന്നെഴുതുക, ഇത്രമാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു.

* മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്ബ്: സർ, മിനിമം വേജസ്സു് ബില്ലിനെപ്പറ്റിയാണു് നാം ആലോചിക്കുന്നതു്. ഇതിനെപ്പറ്റി ചില മെമ്പർമാർ പറയുകയുണ്ടായി, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കൂലി തൊഴിലാളികൾക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു നിയമമാണു് ഇതെന്നു്. എന്നാൽ ഒരു തൊഴിലാളിക്കു ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കൂലി നിജപ്പെടുത്തണം എന്നുള്ളതാണു് ഈ ബിൽകൊണ്ടു് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ ഒരു തൊഴിലാളിക്കു ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന കൂലിയേക്കാൾ കുറഞ്ഞകൂലി കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ലാ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു് അവർ ധരിച്ചാൽ തരക്കേടില്ല. ഒരു തൊഴിലാളിക്കും, അയാളുടെ കുടുംബത്തിനും സുഖമായിട്ടു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കണം. അവർക്കും സുഖമായിട്ടു് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിന്നുപയുക്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കൂലി കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടീട്ടാണു് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ തൊഴിലാളികളുടെ കൂലി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതു് ഇപ്പോഴുള്ള കൂലി കുറക്കുവാനുള്ളതാണു് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു ഇതിനെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വാദങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായാലും അതൊന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഇവിടെ എഴുനേറ്റു സംസാരിച്ച മെമ്പർമാരിൽ ശ്രീഭോഗവും ഈ ബില്ലിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. ആക്ഷം ഈ ബില്ലിനെ എതുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അവരുടെ ആരുടേയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നു ഇതൊരു കൊള്ളരുതാത്ത ബില്ലാണെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ പരിശ്രമം ഒരിക്കലും ശരിയല്ലെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. അതിന്നു ഉദാഹരണമായി വാണിജ്യ മെമ്പർ ഇവിടെ ഒരു ചോ

* Speech is not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. മുതലാളി പണം ഇറക്കി വ്യവസായം ചെയ്ത ലാഭം ഉണ്ടാകുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നു് ഒരു ഓഹരി തൊഴിലാളിക്കു ബോണസ്സായിട്ടു കൊടുക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതുപോലെതന്നെ, മുതലാളിക്കു വ്യവസായത്തിൽ നഷ്ടം വരുമ്പോൾ ആ നഷ്ടത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരി തൊഴിലാളി വഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാണോ എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനു ഒരു മറുപടി പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മുതലാളി പണം ഇറക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ പണത്തിനുള്ള ഭോഗവും മുതലാളി ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു്. മുതലാളിക്കു കിട്ടുന്നുമുണ്ടു്. അതെസമയത്തു വേലക്കാരനു കിട്ടാൻ പോകുന്നതു് അവന്റെ വേലയുടെ കൂലി മാത്രമേയുള്ളു. വ്യവസായം പൊളിയുവാൻ പോകുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ വേലക്കാരൻ കുറക്കാരനല്ല.

മിസ്റ്റർ എം. ഒ. തോമക്കുട്ടി: അതുകൊണ്ടാണു് നഷ്ടപരിഹാരം വേണമെന്നു് പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്ബു്: വേലക്കാരൻ കൂലി മാത്രമേ വാങ്ങിക്കുന്നുള്ളു. ഒരു വ്യവസായി അയാളുടെ പണത്തിന്റെ പലിശ ഏതുപ്രകാരമാണോ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്, അതുപോലെതന്നെ വേലക്കാരനു് അവന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം കണക്കുപറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കാതെ തരമില്ല. വേലക്കാരന്റെ പണവും, തൊഴിലാളിയുടെ കൂലിയുംകൂടി സംഘടിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഇനി സാമ്പത്തികമായിട്ടുള്ള ഒരു നിലവരാൻ പോകുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ എം. ഒ. തോമക്കുട്ടി: കൊല്ലാവസാനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വക കിട്ടിയാൽ മതിയോ?

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്ബു്: ഞാൻ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെകുറിച്ചാണു് പറയുന്നതു്. ഇതു് പറയുമ്പോൾ ലാഭത്തിന്റെ കായ്യം മാത്രമേ വിചാരമുള്ളു. തൊഴിലാളികളുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടാണു് ലാഭമെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതു്. ലാഭത്തിന്റെ ഓഹരി തൊഴിലാളിക്കു അവകാശപ്പെടുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പ്രയത്നം ഒരു ഭാഗത്തു്, പണം ഒരു ഭാഗത്തു്, പണത്തിന്റെ പലിശ മറ്റൊരുഭാഗത്തു്. ഇതെല്ലാം കഴിച്ചുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരി കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ലാഭത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. മുതലാളി പണം ഒരു ഭാഗത്തു ഇറക്കുന്നു. തൊഴിലാളി അവരുടെ പ്രയത്നഭോഗം മറ്റൊരു ഭാഗത്തു ഇറക്കുന്നു. ഇതു രണ്ടും, രണ്ടുതരത്തിലുള്ള മനോഭാവത്തോടുകൂടിയാണു് വീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ വളരെ വിഷമമാണു്. ഈ ബില്ലിൽ ൪൦ ശതമാനം ബോണസ്സു കൊടുക്കണമെന്നു് മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു. ഞാൻ പറയുന്നതു് അവർക്കു ൭൫ ശതമാനം കൊടുക്കണമെന്നാണു്. മുതലാളി സുഖമായിട്ടിരുന്നുകൊണ്ടു് പലിശയുടെ കായ്യം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തൊഴിലാളിക്കു അവർക്കു ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലിയെങ്കിലും കിട്ടണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുവാൻ അധികാരമുണ്ടു്. ജന്മിതം വേണ്ടാ; ഉള്ളതു മുഴുവനും എല്ലിച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളാം എന്നുള്ള മനസ്ഥിതിയുള്ള ജന്മിമാരും, മുതലാളിമാരുമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇൻകമിലാബു്, സിന്താബാദു് എന്നുള്ള മാറ്റൊലി ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതു കിട്ടുന്നതുവരെ ഈ നിലവിളി എവിടേയും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളും. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഈ ബിൽ ഇവിടെ നടപ്പിലാവുകയാണെങ്കിൽ വ്യവസായികൾക്കു വലിയ കൊള്ളലാഭം അടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ കൊള്ളലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ആരുംതന്നെ പകരം നില്ക്കുകയില്ല. മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി നിന്നല്ലാതെ ആ മുതലാളിയുടെ കീഴിൽ പണിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കൂടുതൽ ലാഭമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒരോഹരി തൊഴിലാളിക്കും കൊടുക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു് മുതലാളി കൊള്ളലാഭത്തിനു് തുനിയുകയില്ല. അങ്ങിനെ കൊള്ളലാഭത്തിനുംകൂടി ഒരു വിരാമമിടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

*Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education)*: Sir, not less than 21 Hon'ble Members of this House have been pleased to speak about this Bill. I am extremely thankful to each and every one of those friends who have contributed to the debate by making very helpful suggestions, which I am sure, the Select Committee will consider. But before I move that the Bill may be referred to the Select Committee, I think, I will do well even at this stage to make certain observations, because I felt that some of my Hon'ble friends did not understand the full implications and full object of the Bill. Let me first of all state that this is a

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

most modest Bill. It is not the intention of the Government that by passing this Bill into law all labour troubles will come to an end, because this is only a legislation on one aspect of the problem affecting the working classes.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Mainly of one aspect.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* Yes. And therefore when several members said that they welcomed this Bill because if it becomes law, labour unrest may come to an end. I must say that they are giving too much importance to this Bill. As I said, this is a very modest Bill; and when other members said even if this Bill be passed, there may be labour troubles and so this Bill is not necessary, they again mis-understood the scope of the Bill. Sir, as I said, it is a modest Bill. There are two objects which I have placed before this House for the realisation of which this Bill has been moved in this House yesterday. Referring this Bill to a Select Committee means this House accepts the principle underlying the Bill. The criticisms with respect to several details of the Bill, I do not want to answer; but one or two of them are very important and I wish to refer to them. The most important of the criticisms was about the time limit fixed in the Bill. There has been too much mis-apprehension about it. It does not follow that with respect to industrial labour and agricultural labour the wage Boards or the advisory committees will begin to operate only after two years in the former case and after three years in the latter case. It is the upper-limit of time beyond which the Government cannot go. I hope it will be clear if the Bill is read carefully. Government are under an obligation to constitute the Advisory Committee at least within two years, that is to say the upper-limit is fixed and with respect to agricultural labour at least within three years.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* Why the upper-limit of two or three years is fixed?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* Now this provision is there, so that the Government should not put off the matter beyond that. Now there is nothing preventing me or the Government in constituting these Advisory Committees as soon as the Bill becomes law. Now, one important aspect of the Bill is this. This Bill may become a dead letter or it may become a live weapon in the hands of Government to restore peace between the working class and the management. It will all depend upon the executive policy of Government. If the Government want to pursue actively the provisions which enable Government to take action, then something can be done or otherwise it may be a dead letter. Indifferent committees may be constituted, action may not be taken. So, Government may wait till the period of two years expires; and this may become a dead letter, and it may become simply an adornment to the Statute Book, or armed with this legislation Government may proceed to do good things to restore peace between the working class and the employers. It all depends upon Government. Now this upper-limit of two years is fixed and it does not follow that as soon as the Bill is passed. Government will not take steps to see that advisory committees are constituted and I wish to state at this stage that it is the intention of Government to constitute these advisory committees as early as possible. Now the House may be aware that in the last sitting of this House in Vrischigam, the Industrial Employment Standing Orders Act was passed and Government have taken steps to see that within two or three months everything that is required under that Act will be done. Standing Orders will be framed for almost all the factories covered by the Bill. In the same way I wish to assure the House that as soon as the Bill is passed, it is the intention of Government to have these advisory committees constituted.

Much has been said on the floor of this House about agricultural labour. On that matter as every Hon'ble Member of this House knows there is very great difficulty. The trade union movement in the country has not made much headway with respect to agricultural labour. They are still a dis-organised section of labour. How to frame measures to help agricultural labour, what exactly is the machinery by which it can be done and if rules are framed, how the rules can be enforced—these are matters on which Government require enlightenment. The Government at the centre, I was informed, is proposing to institute a committee to enquire into conditions of agricultural labour and to suggest ways and means by which the conditions of agricultural labour can be improved. But on enquiry I was informed that the committee will take into consideration the conditions in the Indian States also. That is the reason why in the draft Bill framed by Government at the centre with respect to industrial labour the upper—limit fixed was 2 years, and with respect to agricultural labour three years was fixed, because the committee at work there thought that anything useful could be done for agricultural labour only after materials are collected and for collecting the materials and getting proper advice for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government, it was thought that some more time may be required and hence that upper limit was fixed. As I said, the Bill which I have placed before this House yesterday is mainly a copy of the British Indian Bill and that is why I want the Bill to go to a Select Committee so that proper changes may be introduced in the Bill. Now a Bill conceived for the whole of India may say that it will apply for the time being for factories employing thousand workers or more. I know, Sir, and I know it well that that provision will be inapplicable to Cochin and when we have a legislation for Cochin that figure will have to be changed. There is no reason why too much emphasis need be placed upon these small details in the Bill. My friend Mr. Dewer made certain criticisms and I wish to say even at this stage something about one of them. He said, for example, that the definition of minimum wages is very vague. I do realise that and it can be done only that way and against that he placed before this House a definition which he has framed and his definition reads thus: "State Minimum Wage" means the wage which will safeguard the normal needs of the average employee regarded as a human being living in a civilised country." I must say that a section like this will have no place in a piece of legislation because it is a section which will not admit of being interpreted either by a court of law or a lawyer. It contains ideas which ideas will be borne in mind by the advisory committees which recommend minimum wages. A section like this cannot and will not find a place in any legislation, any lawyer in this House will know that, because every word in that definition is vague and could not be interpreted. Take for example the term "normal needs". What are the normal needs, the adjudicator or a court will have to decide that. What is meant by the expression "the average employee regarded as a human being living in a civilised community". But the intentions of Mr. Dewer are very clear and most laudable and I accept them. Then again "a civilised community", what is a civilised community? General Smuts thought that Indians in South Africa do not constitute a civilised community; and what is a civilised community? In connection with a piece of legislation, I must submit to my friend that a definition like this will not be proper. Then in recommending minimum wages, the advisory committee will take into consideration ideas like these.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi)* : How will it do that?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education)*: Rules will be framed and then the advisory committees will bear in mind all these ideas. Otherwise, it cannot be done.

I submit, therefore, that all the various criticisms about the details of the Bill will be considered in the Select Committee and I hope that the select committee will make every attempt to see that the Bill assumes a good and proper form and will cater to the real object which we have in view in sending the Bill to the Select Committee.

Then on the question of fixing the minimum wage, I feel that this House is unanimous that the fixation of a minimum wage is good for the community at large. Now, Sir, the fixing of minimum wages does not mean that the workers will get only this wage. This is the minimum level below which two employer cannot go and I hope that there will be absolutely no statement contra if I say there are managements in Cochin—I do not refer to any particular management—who give ridiculously low wages so that the fixation of minimum wages is really required in the interests of the working class.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)* : Will not the fixation of minimum wages affect adversely the workers under those managements who give munificent wages to their workers?

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education)* : No. There will be no adverse effect. But with regard to the question of fixing the bonus, I think, the House will keep an open mind and will move the matter in the Select Committee where persons with experience, persons who can look to all aspects of the question will look into the evidence submitted before them and will give a proper decision. Then, Sir, even though some Hon'ble friends raised difficulties with respect to bonus, it was asked if a provision like this is introduced in this Bill in Cochin alone, will it not affect industry adversely. It is a legitimate question, for that I have only one answer to make. Bonus has become almost a settled fact throughout India to-day. For the last several years, the employers had been giving bonuses to workmen and in several adjudications it has been laid down that bonus is a demand which the workers are entitled to make, and which an adjudicator will award if a trade dispute is taken for adjudication before an adjudicator. I think it is too late in the day to contend that bonus is an exgratia payment and therefore there shall be no demand for bonuses from the working classes. If there is no provision in the Bill for the paymant of bonus, will there not be every year demands placed before

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the management by trade unions, by labourers, for a payment of bonus and if it is left to each individual employer to decide whether he will pay bonus or not, will there not be too many occasions to appoint adjudicators to decide whether bonus has to be awarded to the workers or not; so that if the provisions regarding bonus which is sought to be introduced in the Cochin Minimum Wages Bill are there, in Cochin there will be peace and tranquility in the labour world and in places outside Cochin where the provisions are not incorporated there will be unrest among the workers. Then capital will flow into Cochin because there are proper conditions here and production will be greater. Everywhere in British India whether there is provision is or is not there—there are places where there is no provision for bonus—employers will have to pay bonus on account of pressure placed before them by trade unions and by workers. Now I put the question to the Hon'ble Members of this House, which is the situation which will be more conducive to the progress of industry, which will attract capital. I say that bonus having been accepted as a settled fact by industrialists, a provision statutorily recognising the right of workmen to get bonus will in the long run be more conducive to the progress of industry than otherwise. I further believe, and I think, as also any other member of this House that Governments in India will follow us soon and modify their legislation by incorporating this provision for bonus which it has been the lot of this House to place before the legislature. I do not think that any Government will refuse to do it. The pressure of the working class elsewhere will be so great that everywhere in India legislation similar to this is likely to be enacted, and we may hope to lead other Governments in this matter also and in this connection, I have to remind you about the history of similar legislation throughout the history of this legislature and the world over.

Sir, when the Debt Conciliation Act was introduced into this House in the year 1111 or 1112 there was a hue and cry raised throughout the country that a Debt Conciliation Legislation may scare away capital, may destroy the credit system in the country, and therefore it is most inadvisable to pass a legislation to that effect. A Debt Conciliation Act was passed and a Debt Conciliation Board was constituted, and for several months the Board did its work and Cochin remained as it was and the crebit system of Cochin was not destroyed and the Heavens did not fall down. The Agriculturists Relief Act was introduced in the Madras Legislature and in the Cochin Legislature later. Alarmists raised the cry that the passage of a law like that, expropritory in character is likely to cause injury to credit and the whole economic system may tumble to pieces.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* But that was a poor imitation.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* Anyhow, if the Cochin Legislation was a poor imitation the Madras Legislation was a rich model of the Cochin Legislation and after that Bill was passed there has been absolutely no trouble. To go to another field of legislation, when the Child Marriage Restraint Act was passed fixing, not the minimum age but the minimum age for marriage, it was suggested by Philosopers of Gloom that the passage of such bill would create so much confusion. That has been the fate of all progessive legislation everywhere. Going to another field of trade union movement other than legislation it has been my experience, Sir, when a trade union is formed managements think that it is a very attrocious affair. They refuse to recognise trade unions. They think that group of people formed themselves into an association which is out to destroy them and even to-day in Cochin there are managements which refused to treat with the trade unions, which refused to talk with the trade union leaders and which refused to have anything to do with trade unions. But better managements have begun to recognise trade unions and this recognition of trade unions granted by managements has in no way affected the progress of industry here. Sir, when two or three years back certain trade unions made a request to the Government in Cochin that adjudications may be ordered in the matter of trade disputes, I do remember that managements thought that it is a very bad matter if adjudicators are appointed, that it will affect their credit, that it will create trouble in the country, that was the feeling then and then for the first time in the matter of a trade dispute between the workmen and the management of the Burmah Shell this Government for the first time appointed an adjudicator I heard comments made in several high quarters that this is a very bad beginning. If an adjudication is ordered for these matters the working class will get encouraged and they will make all sorts of claims and it is going to create trouble in the country. That was the feeling with respect to the first adjudication but now people have begun to get reconciled with the system of adjudication. It is now the management who say, anyhow that there be an adjudication, there is an end of the trouble, we can face

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the strikes, we are losing production, anyhow appoint somebody, we will submit to that adjudication. That is the stage to which employers have grown on account of the experience of the work of adjudications for the last one year. In the same way, I venture to profess that if provisions like these are given statutory recognition although employers may feel nervous for a few days they will begin to realise that after all such regularisation of the relationship between the workmen and the employers will be beneficial even to industry in the long run and therefore I have absolutely, personally speaking no fear that a provision like the one regarding bonus in the present legislation is going at all to affect industry. There have been statements made on the floor of this House that this Bill will not be useful to the working classes. Government cannot agree with that.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakancheri):* Nobody can agree.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* It is useful so far as it goes. I do not for a moment claim that it is a penacea for all the difficulties which the working classes are suffering from. With respect to one matter it provides for a machinery that is all, a machinery to fix the minimum wage. To that extent alone it is useful and therefore somebody said that once for all labour troubles will be put an end to, he was making too large a claim on this Bill. Another friend said that this Bill will not achieve its object if it is the intention to avoid strikes. It is not my object to avoid strikes by bringing Bills like this. There are several other matters about which legislation is necessary, to improve the lot of the working classes. What I said in moving the Bill was only this. Unless the Government took bold measures to better the lot of the working classes unrest created by the working classes will be on the increase. That is all what I said. How far a legislation like this one will be useful so far as it goes. I therefore pray that the House may be pleased to unanimously pass the motion which I moved yesterday namely that the Bill may be read in Council.

Motion put and carried

Secretary to the Council: The title of the Bill is Cochin Minimum Wages Bill.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* I move that the Bill may be referred to a Select Committee consisting of the mover, the Advocate-General and Messrs. M. O. Thomakutty, P. K. Dever, K. P. Rao, Chowwara Parameswaran, Puthur Achutha Menon, K. Kochukuttan, Parambi Lonappen, Natarajan Chettiar and K. T. Achuthan.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* On a point of information, Sir, may I know whether the fixing of minimum of wages and the payment of bonus these two matters also form the terms of reference to the Labour Committee that is constituted? Are these subjects also to be considered by them? If so my suggestion is that it is much better that those members are also taken into the Select Committee, the only exception being I think Mr. Raja. The members of the Labour Committee I think, Messrs. Dever and Raja and Mrs. Francis. I think they also should have the benefit of this.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* I think there are several matters pending before them and personally I think that it is unnecessary.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Cheruthuruthi):* I would also propose the name of Mr. P. Kumaran Ezhuthassan as a Member of the Select Committee.

Mr. Jos K. Verghese *(Trichur-South):* I request that the Member for Jemmies may be included.

Mr. P. Kumaran Ezhnthassan *(Vadakkancheri):* I support that.

Motion put and carried

Mr. Panel Chairman: The report must be submitted within two months and the Hon'ble Minister for Food should be the Chairman.

Mr. M. K. Raja *(Mulakunnathukavu):* I suggest that the report of the Select Committee may be placed before the next session.

(ii) The Cochin Panchayat Act (Amendment) Bill

Rao Bahadur T. K. Nayar *(Minister for Public Health):* Sir, I move that the Cochin Panchayat Act (Amendment Bill) be read in Council.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* I second it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly